

Zpravodaj Štěpánovska

Vydává Město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu

Číslo 3 – červen 2013

Ročník 15

Cena 5,- Kč

130. výročí založení SDH Trhový Štěpánov

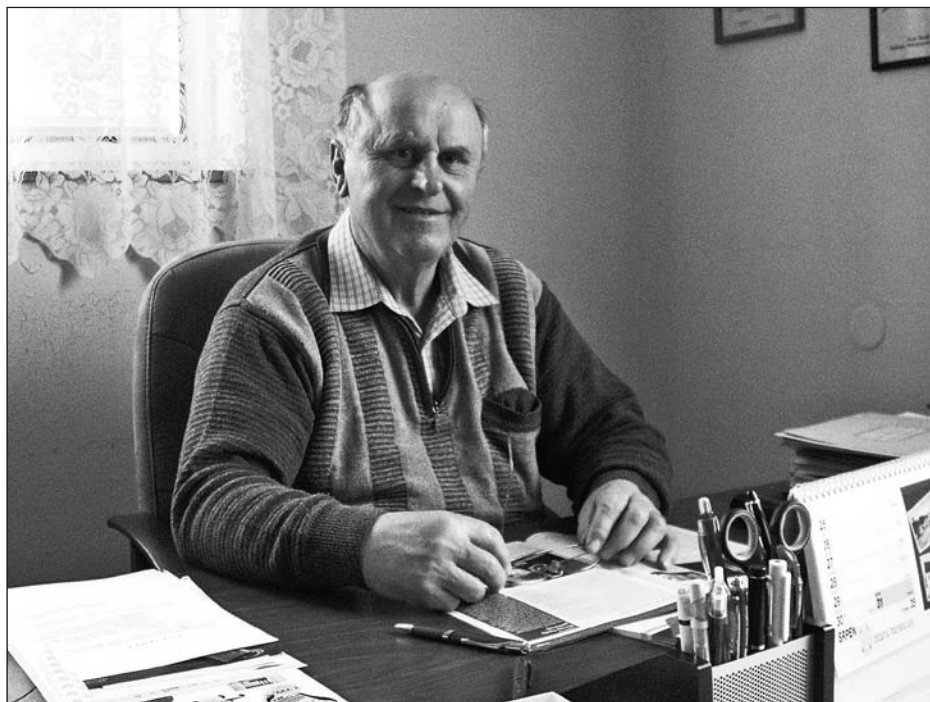

Sbor dobrovolných městských hasičů v Trhovém Štěpánově oslavuje 130 let od svého založení. Uplynulá léta byla naplněna mnohostrannou činností. Hlavním posláním každého hasičského sboru je ochrana majetku i životů občanů. Kromě hašení požárů zasahují hasiči obvykle také při povodních, jiných živelních pohromách, ekologických haváriích, pomáhají při dopravních nehodách a jiných mimořádných událostech či poskytují různou technickou pomoc. Spolupůsobí též při prevenci požárů a prevenci dalších podobných nežádoucích událostí. Hasičské sbory jsou v každém městě či obci významným spolkem z hlediska společenského života, podobně jako Sokol, myslivecké a lidové umělecké sbory, místní fotbalové kluby atd. Soutěže v hasičském umění jsou nyní označovány jako požární sport.

Nejinak tomu je i v Trhovém Štěpánově. Hasiči zde pořádají kulturní a společenské akce, jezdí na soutěže a věnují se výchově mladé generace. Štěpánovští hasiči mají za sebou bohatou historii a jejich nadějí do budoucna je 60 členů, kteří jsou mladší než 15 let. Jsou vždy a včas na místě, kde jiní potřebují jejich pomoc. Věnují těmto činnostem mnoho volného času a je to jejich srdeční záležitost! Starosta tohoto sboru Josef Korn je v této časově náročné a zodpovědné funkci 20 let!

Přejeme všem členům SDH, starším, mladým i nejmladším, pevné zdraví, odvahu, statečnost i pevné nervy při zvládání složitých situací. Zejména co nejméně výjezdů ke zbytečným a nechtěným zásahům. Vážme si jejich práce a přejme jim i jejich starostovi hodně zdraví! Děkuje Vám všem!!

Slovo starosty našeho města

Při přípravě tohoto článku pro červnové vydání Zpravodaje Štěpánovska nás provázelo počasí doslova podle pranostiky „Studený máj v stodole ráj“. Na konci května bychom si dovedli představit teplejší počasí, věřme však v moudrost pranostik a těšme se, že to bude nakonec lepší, než loňský zrádný mráz uprostřed teplého počasí.

V souvislosti s úvodem o počasí musím informovat, že severní část našeho správního území zase zasáhla 11.5.2013 průtrž a velmi poškodila cesty do údolí Sázavy; jak k Posadovskému mlýnu, tak k lávce přes řeku. Škody máme zdokumentovány a budeme žádat o dotaci na opravu.

V posledních dnech se dokončuje projednávání projektu nového propustku pod krajskou silnicí v Sedmpáněch, který vyprovokovala průtrž 3. května 2012. Zde bude vybudován úplně nový propustek, který odvede vodu, aby nešla do Sedmpán. Realizaci projektu bude platit převážně Středočeský kraj. Další informací ze Sedmpán je dokončení generální opravy sociálního zařízení v Kulturním domě. Dokončuje se také oprava bytu ve Staré radnici v Trhovém Štěpánově v přízemí naproti kadeřnictví, která byla provedena svépomocí. Během několika dní by podle dohody mělo být namontováno automatické zvonění na kapličku v Dubějovicích. Rozpočet města počítá postupně i s kapličkami ve Štěpánovské Lhotě a ve Střechově nad Sázavou. Pracovníci města provedli úpravu plotu u Mateřské školy a opravu omítky v dílnách Základní školy, v přízemí budovy Městského úřadu a hasičské zbrojnice. Svépomocí se také provádí stavba cvičné tenisové zdi na hřišti Základní školy.

Pomáhali rovněž rodiče dětí, které chodí na tenis.

Rada města rozhodla o pronajmutí nebytových prostor v sutěrénu domu č.p. 143 na Náměstí pod poštou. Od 1. června je zde v provozu prodejna použitého textilu, tzv. second hand.

Zastupitelstvo města schválilo zpracování studie na vodohospodářskou infrastrukturu v městských částech Dalkovice, Střechov nad Sázavou a Dubějovice. Tato studie je nutná k podání žádosti o zařazení do Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Středočeského kraje.

Zastupitelstvo schválilo ještě tyto záležitosti: zadání projektu na modernizaci budovy Městského úřadu, projektu na opravu

sokolovny z rozpočtu města a na nástavbu spolkové místnosti nad hasičárnou v Dubějovicích. Dále byla schválena obecně závazná vyhláška č. 1/2013 o regulaci hlučných činností, která je vyvěšena na úřední desce v listinné i v elektronické podobě. Na základě přezkoumání hospodaření Středočeským krajem byl zastupitelstvem schválen Závěrečný účet města za rok 2012 bez výhrad.

Zastupitelstvo rozhodlo na základě schváleného rozpočtu provést opravu obecních silnic. Jedná se o nejvíce poškozené části výjezdu z Dalkovic k Dubovce a průjezd Štěpánovskou Lhotou k dálnici. Finanční zdroj nás nutí opravovat jen nejpoškozenější části. Dodavatele vybere rada města. Zastupitelstvo přijalo také jedno slavnostní usnesení. Schválilo podle výběru sedmpánskými občany ze zpracovaných návrhů znak a vlajku pro městskou část Sedmpány. Schválený znak a vlajka budou vyrobeny a slavnostně předány Sedmpánům. Dle zadání úřadu územního plánování u Městského úřadu Vlašim probíhají práce na novém územním plánu celého správního obvodu města.

Vyslovuji poděkování Organizaci 5. prosince za uspořádání již tradičního Pohádkového lesa, který byl opět úspěšný a počasí mu v rámci možností přálo. Děkuji organizátorům a jejich pomocníkům. Děkuji také všem, kdo pomohli při pořádání tradičního Setkání důchodců v Trhovém Štěpánově, děkuji jménem účastníků, kterým se akce líbila.

Na závěr děkuji všem spoluobčanům a příznivcům města za podporu v naší práci a všem přeji pevné zdraví a pěkné prožití léta.

Ing. Václav Nekvasil

Úvodní slovo redaktora

Vážení a milí čtenáři našeho časopisu!

Letošní rok přináší několik významných výročí. Není to jen 15. rok pravidelného vydávání Zpravodaje Štěpánovska, který se stal vskutku oblíbeným a známým časopisem i daleko za hranicemi našeho města.

Připomněli jsme si 400. výročí od posledního vydání Bible kralické nejen článkem v únorovém vydání, ale rovněž úspěšnou výstavou v Muzeu Štěpánovska.

Dalším významným výročím je 1150 let od příchodu slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu v roce 863. K tomuto výročí byly připraveny dva články, které přibližují význam jejich mise pro celou tehdejší i současnou společnost.

V našem městě slaví Sbor dobrovolných městských hasičů 130. výročí svého založení. Význam a působení tohoto sboru pro naše město a okolí není nutné příliš zdůrazňovat. Bez hasičů si život v našem městě neumíme představit. K tomuto výročí bylo připraveno několik článků.

Jistě si se zájmem přečtete i další, neméně zajímavé články.

Třetí číslo letošního ročníku uzavírá první polovinu roku 2013. Přeji Vám všem nejen příjemné čtení, ale rovněž krásné letní dny, ať už budete na dovolené či doma.

Upřímně Vás zdraví odpovědný redaktor

Jaromír Vlček.

Otázky pro místostarostu města a jeho odpovědi

Otázka:

Místní mladí lidé se ptají, zda je možné využívat místní přírodní lokality k pořádání táboráků a hudebních setkání.

Odpověď:

Tato místa se vždy využívala k setkávání mládeže i starších občanů. Záleží především na dodržování dobrých mravů a vyhlášky o dodržování klidu ve městě. Oblíbené lokality v okolí Trhového Štěpánova jsou například: bývalý lom v Pasece, pod Pasekou u Dubu, Černá skála, Bílá skála, nad židovským hřbitovem a romantická zákoutí Štěpánovského potoka.

Tato místa však nesmí být zneužívána pro akce jako je Technopárty a pod.

Otázka:

Každý den vodím děti Dalkovickou ulicí do Mateřské školy. V nejnebezpečnějším místě – v zatáčce nad kostelem – nevhodně parkují osobní automobily. Je možné řešení této situace?

Odpověď:

Řešení je určitě možné. Spočívá v umístění příslušné dopravní značky. Její instalace musí být projednána s příslušnými orgány. Lepší a bezpečnější řešení tohoto úseku je vybudování chodníku. Tímto návrhem by se mělo zabývat zastupitelstvo města.

*Na otázky odpovídal Josef Korn
místostarosta města.*

130 let Sboru dobrovolných hasičů v Trhovém Štěpánově

C.k. (císařsko-královské) okresní hejtmanství v Benešově nařizuje, aby v každém větším městečku a obci byly vytvořeny hasičské sbory.

V hostinci „U Huličků“ 30. ledna 1883 zakládají místní měšťané „Sbor dobrovolných městských hasičů v Trhovém Štěpánově.“

Zakládajícími členy byli:

P. František Bejček – farář a první předseda, Emanuel Hulička – náměstek, Karel Navara, řídící učitel – jednatel, František Kott – velitel, František Klinkera, učitel – pokladník.

Další členové:

Josef Houdek – učitel, Josef Hulička – hostinský, Antonín Klinkera – mlynář, Antonín Hospergr, František Bílek, Václav Zeman, Josef Hulička, František Novotný, František Albrecht, Josef Zadák, Josef Svoboda, Antonín Tomaides, Josef Prokop, Josef Vondrák, Alois Johanis.

Za 130 let působení prošly sborem stovky členů, kteří byli, a jsou vždy připraveni pomáhat občanům i městu a to nejen při hašení požárů, živelných pohromách, auto-nehodách, technických zásazích, ale rovněž v oblasti kulturní a sportovní.

Do dnešního dne se v řízení sboru vystřídalo 11 starostů, 19 velitelů, 8 kronikářů a 6 pokladníků.

Vedení sboru v roce 2013:

Josef Korn – starosta, Lubomír Pazour – náměstek, Jaroslava Krásová – jednatel, Milan Boušek mladší – velitel, Ing. Karel Pokorný – pokladník, Petr Korn, Lubomír Pazour ml. – strojníci, Josef Kopecký, Jaromír Veselý, Vratislav Donát, Jiří Drnovec, Bohuslav Šiška, Jiří Tomai-des, Michal Veselý, Jaroslav Lhotka – členové výboru.

V letošním roce má sbor 171 členů, z toho 60 dětí do 15 let.

Sbor disponuje třemi výjezdními automobily. Zásahová jednotka JPO II. má 12 členů a je schopna 24 hodin denně během několika minut vyjet k zásahu.

130 let činnosti sboru zahrnuje obrovský kus práce, která se skládá zejména z pomoci občanům v nouzi a ochraně jejich životů a majetku.

Za tuto potřebnou činnost všem hasičům upřímně děkuji. Ze srdce přeji sboru, aby se vždy ubíral poctivými kroky a byl oporou a pomocí našim občanům a Městu Trhového Štěpánovu. Bůh žehnej naší práci.

Josef Korn, starosta SDH

Slovanská mise Konstantina a Metoděje – 1150 let

Člověk eter imě dva syna. I reče mnii syn jeju otcju: Otče dažd mi dostoinonjon čenst imjenje... Tato slova (za jejichž transkripci ovšem neručím) si pamatuji dodnes. Jak jistě znalci Bible poznali, jde o začátek podobství o marnotratném synu z Lukášova evangelia 15,11. Já jsem je však četl zapsaná cyrilicí coby výňatek ze Zografského kodexu ve staroslověnské čítance. Byl jsem osmnáctiletý student prvního ročníku bohemistiky a zde, v hodinách staroslověnštiny, došlo k mému pravděpodobně úplně prvnímu setkání s Biblií. Psal se rok 1990... Pán Bůh zjevně k člověku může promluvit i na velmi nepravděpodobných místech. Co na tom, že v tu chvíli třeba člověk ani netuší, že k němu mluví Bůh? Pak si už i tak jemně a nepostřehnutelně připravuje lidské srdce...

Pozadí mise na Velkou Moravu

Mise Konstantina a Metoděje zdaleka neznamenala první kontakt našich zemí s křesťanstvím. Její význam ovšem dalece přesahoval hranice čistě misijního působení. I když jedním z důvodů, proč kníže Rastislav misionáře pozval, byla touha po tom, aby křesťanství na Moravě zapustilo své kořeny hlouběji, neméně zásadní byly i důvody politické. Když s žádostí o vyslání učitelů, kteří by víru mohli vyučovat ve slovanské řeči, neuspěl v Římě, vyslal posly do Konstantinopole. Císař Michal III. úkolem pověřil osvědčené bratry, kteří patřili k mimořádným

osobnostem, a navíc coby rodáci z oblasti Soluně, ovládali dokonale slovanštinu.

Konstantin (*826) byl kněz z okruhu vzdělavců kolem patriarchy Fotia. Vyučoval na univerzitě a vynikl i jako obhájce víry v diskuzích s muslimy či Židy. V roce 861 byl s bratrem v čele poselstva, jež císař vyslal s misijními úkoly k černomořským Chazarům. Starší Metoděj (*815) byl rovněž vzdělanec, obdarovaný především v organizačních a správních schopnostech. Před misí k Chazarům byl opatem v klášteře a měl i několikaleté zkušenosti z vysoké státní správy. V letech 843–856 zastával úřad archonta jednoho z byzantských knížectví v Makedonii. V roce 863 se vypravili na Velkou Moravu, aby působili k duchovnímu prohloubení víry moravských křesťanů, vyučovali domácí kněze a vybudovali místní církevní organizaci. Konstantinova genialita se projevila i v sestavení nového písma – hlaholice – a překladem částí evangelíí do staroslověnštiny.

Působení Konstantina a Metoděje na Moravě

Po příchodu na Moravu oba bratři začali se vzděláváním kněžstva a pokračovali v překládání: dokončili evangelia a ostatní novozákonní knihy, pak přeložili žaltář a celý Starý zákon. Přeložili rovněž liturgické texty, modlitby, kázání, životopisy a některé spisy církevních otců. Nešlo tedy o liturgické novoty, používali obřad východní církve, byť přizpůsobený latinskému, jenž byl na Velké

Moravě obvyklý. Uvedli sem ale i díla právní povahy (nomokánon – sborník církevního práva; *Zakon sudnyj ljudem*, v podstatě trestní zákoník). Originálních prací bylo méně, o to jsou literárně cennější. Konstantinův Proglas je nejstarší dochovaná slovanská báseň (nerýmovaná).

Náročná práce se i přes odpor franských kněží dobře rozvíjela, takže se po třech a půl letech vydali vysvětit své žáky. V Panonii získali pro slovanskou bohoslužbu knížete Kocela. V Benátkách museli znovu čelit útokům proti používání slovanštiny jako církevního jazyka. Dozvěděl se o nich ale papež a povolal je do Říma, kam koncem roku 867 skutečně dorazili a byli velkolepě přijati, protože jako dar přinášeli údajné ostatky svatého Klimenta, jednoho z prvních římských biskupů. Hadrián II. schválil slovanské knihy i liturgii a dal vysvětit jejich žáky. Konstantin tu ale smrtelně onemocněl. Vstoupil do kláštera (přijal jméno Cyril) a 14. února 869 zemřel.

Metoděj byl později papežem vysvěcen na biskupa a přijal úřad arcibiskupa moravského a panonského. Tím se ještě více vyhrotilo nepřátelství franských biskupů vůči němu. Cestou na Moravu byl zajat a dva a půl roku vězněn. Mezitím došlo k převratu na knížecím trůnu a vlády se zmocnil Rastislavův synovec Svatopluk. Jeho postoj k Metodějovi byl obojaký: jeho návrat z vězení (poté co osobně zasáhl papež Jan VIII.) sice přivítal, ale jinak inklinoval spíš k latinské liturgii a jejím kněžím. Metoděj působil na Moravě až do své smrti v roce 885, ačkoliv byl v trvalém konfliktu s latinskými biskupy, především nitranským Wichingem. Vliv slovanské liturgie se rozšířil i na Čechy (874 křest knížete Bořivoje a Ludmily), na Moravě samotné bylo založeno mnoho kostelů a působilo zde na 200 kněží.

Po Metodějově smrti ovšem papež Štěpán V. slovanskou liturgii zakázal a Svatopluk slovanské kněží vyhnal ze země. Odešli především do Bulharska a Chorvatska, kde byli vítáni a úspěšně zde misijně působili. Na území vznikajícího českého státu pokračovala slovanská liturgie ještě dvě století, ale její vliv byl trvale omezován, až byla zakázána i zde.

Staroslověnská Bible

Význam působení cyrilometodějské misie byl dalekosáhlý. Nejenže přináší do oblasti svého misijního působení překlad Bible. Slovanština se stává i bohoslužebným jazykem, a navíc jsou na našem území položeny základy samostatného slovanského písemnictví jako takového a tím i zásadní impulz k rozvoji slovanské kultury u nás.

Cyrilometodějská Bible se pochopitelně v originálním rukopise nezachovala, jako celek ji ovšem nemáme k dispozici ani v žádném z pozdějších opisů. Zachovaly se pouze torzovitě části jednotlivých biblických knih či částí Bible. Opisy navíc pocházejí z různých dob a různého prostředí. Nejlépe jsou doložena evangelia – nejstarší v jihoslovanských rukopisech z přelomu 10. a 11. století.

Ostatní části Nového zákona máme pouze v opisech ještě pozdějších (14. - 15.stol.). Ze starozákonních spisů nejstarší prameny nejlépe dokládají knihu žalmů (např. tzv. Žaltář Sinajský z počátku 11.stol.), opisy ostatních knih Starého zákona opět pocházejí z dob mladších.

Z jazykového hlediska se badatelé většinou shodují, že celkový ráz staroslověnské biblických i dalších textů potvrzuje, že jejím základem bylo makedonské nářečí, tedy jazyk jihoevropských Slovanů, obsahuje ale také rovněž nemálo archaických jazykových rysů. Jazykový ráz staroslověnských památek pochopitelně výrazně ovlivnil rovněž fakt, že se jednalo o díla překladová, za jejichž pořízením je čitelný obtížný úkol převést díla z řečtiny, jazyka s dalekosáhlou kulturní tradicí, do jazyka v podstatě lidového s nedostatečnými výrazovými prostředky. Řečtina proto ovlivnila jak staroslověnskou slovní zásobu, tak i větnou skladbu. Vedle vlivů řeckých působily rovněž vlivy domácího jazykového prostředí a vlivy latinské. Výsledné dílo ovšem nezapře svou jazykovou i stylistickou výjimečnost.

Cyrilometodějská mise tedy, jak je patrné, přináší „zásadní přelom v kulturním životě Slovanstva, jakým nesporně bylo zavedení písma a zahájení souvislé literární tradice“ (R. Večerka). I pro křesťana XXI. století je a může být nesmírně povzbuzující skutečnost, že takový efekt přinesla právě křesťanská misie, a především překlad Božího slova – Bible.

Význam díla slovanských věrozvěstů tedy přesahuje i do naší doby a může být inspirací a povzbuzením i nám v současnosti, přičemž myšlenkový a třeba i hodnotový obzor se od obzoru velkomoravských misionářů dalekosáhle liší. I přes staletí nás může oslovovat jejich odvaha a ochota nasadit svůj vlastní život pro věc a ideály, ve které věřili, ve prospěch druhých lidí. Nesmírně inspirativní a inspirující je v neposlední řadě také připravenost Konstantina a Metoděje a odhodlání opustit svou vlastní kulturu, neskonalé bohatší a rozvinutější, a přijmout za vlastní kulturu mnohem skromnější, divočejší a hrubší. Soluňští bratři věnovali svoje schopnosti a obdarování, vlastně celý svůj život, službě lidem z kultury méně vyspělé s cílem pozdvihnout a kultivovat nejen duchovní rozměry života jejich společnosti, ale i její celkovou kulturní a politickou úroveň. A to tak, že jim zprostředkují výdotky kultury vlastní, aby si je mohli osvojit a myšlenkově i duchovně přivlastnit. Je tedy víc než zřejmé, že jsme kdysi byli obdarováni velkým bohatstvím. A nyní je načase, abychom se o své bohatství svobodně a dobrovolně rozdělili zase my s těmi, kteří je potřebují.

Mgr. Robert Hart, DiS.

Autor článku získal své vzdělání na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy (obor bohemistika – historie) v roce 1997. Absolvent Evangelikálního teologického semináře v roce 2002. Je ordinovaným kazatelem Církve bratrské, od roku 2007 působí v Praze 4 – Šeberově.

Cyrlometodějská tradice

Po jedenácti stoletích, která uplynula od smrti Konstantina a Metoděje, zůstává jejich dědictví pro naše země i pro všechny Slované stále živé. Tato tradice, tj. odkaz jejich působení, vznikla v lůně jedné, ještě nerozdělené církve, spojené jednomyslnou vírou v jednoho trojjediného Boha, zjeveného Ježíšem Kristem a hlášeného církví v síle Ducha svatého. Pro svůj pastýřský postoj, zaměřený na přinášení zjevené pravdy novým národům s úctou k jejich duchovnímu svérázu, stali se sv. Cyril a Metoděj konkrétními vzory a duchovními oporami pro všechny křesťany v každé době. Jejich působení má sjednocující význam pro slovanské národy a celou Evropu.

Kříž, který vidíme na začátku Konstantinem vytvořené abecedy a tedy na začátku naší existence mezi kulturními národy, má vedle horizontálního i vertikální břevno, které spojuje nebe se zemí a zemí s nebem. Jedině v této plnosti spojení evangelia s obecnou kulturou slovanských národů v živou jednotu se může objevit skutečný obraz obou bratří i velikost jejich dědictví. Naplnění ideálem sjednocení nových křesťanů v Kristu, přizpůsobili bohaté a krásné liturgické texty slovanské řeči a dokonce přeložili Písmo svaté, které Slovanům otevíralo svět dávných tradic a zkušeností, hlubiny duchovního myšlení starozákonního i novozákonního s ústřední zvěstí o Kristově vtělení a o spáse světa. Bohoslužba ve slovanském jazyku, která byla moravským Slovanům představena jako živé duchovní společenství všech vrstev národa včetně otroků, dávala našim předkům vědomí svobodných dítek Božích v řadě ostatních národů. Konstantinem–Cyrilem vytvořené zvláštní, pro slovanské hlásky upravené písmo, sloužilo k pořizování překladů i originální činnosti literární.

Připomeňme „Proglas“ i „Život Konstantinův–Cyrilův“, vzniklý na Moravě po roce 869/873, a vytvoření církevního i světského zákoníku. Mise Konstantina a Metoděje dala řadu dalších podnětů v oblasti zpěvu, hymnografie, ikonografie; praktické návody a vzory z oblasti kazatelské, asketické, patristické; podněty politické i diplomatické a přispěla k rozvoji zručnosti hospodářské.

Po smrti sv. Metoděje a po vyhnání jeho učedníků nemohla se v našem prostředí rozvinout řada cyrlometodějských kulturních iniciativ, jako tomu bylo u jižních i východních Slovanů, ale nebyla u nás ani zapomenuta či zcela potlačena. Podle Alberta Pražáka slovanský jazyk v bohoslužbě měl „tak mohutnou nosnost, že se stal přímo dějinnou otázkou Čech na evropské křižovatce a podnětem k první stylizaci národní obrany, ... rozvíjející se postupem věků po všech dalších pokoleních ve většině jejich slovesných projevů. Tu zrodila se vlastně česká dějinná tradice, obrana národa a jazyka.“

Vedle obranné funkce cyrlometodějské tradice, která se měnila podle toho, jak se v ní odrážely duch, zájmy

i úzkosti doby, bylo to zvláště neustálé úsilí o včlenění našeho národa do společenství křesťanských národů jako rovnocenného člena s plnými právy a závazky. Tuto tradici lze v Čechách sledovat od poslední čtvrti 9. století přes knížete Bořivoje, sv. Ludmilu, sv. Václava, přes Boleslava I., sv. Prokopa a klášter sázavský až do potlačení slovanské bohoslužby na přelomu 11. a 12. století. V gotické době Karla IV. vedle náboženského obsahu cyrlometodějské myšlenky vystupovaly také zřetelné kulturní a politické, zdůrazňoval se princip slovanskosti.

Tehdy převládlo přesvědčení, že velkomoravský Velehrad je totožný s Velehradem klášterním, postaveným za Přemysla Otakara I. v roce 1205. Po značném odstupu let obnovil Karel IV. s povolením papeže Klimenta VI. slovanskou bohoslužbu v benediktinském klášteře v Praze Na Slovanech (založen v roce 1347), který se měl stát pokračováním cyrlometodějské tradice. Do této souvislosti náleží i slovanský životopis Milíče z Kroměříže, který v tomto duchovním středisku vznikl.

Husitství, českobratrství i luterská reformace v průběhu 15. a 16. století zaujaly k cyrlometodějské myšlence příznivý postoj, když o ni opíraly požadavek přijímání z kalicha i pro laiky (zakázaného IV. lateránským koncillem v roce 1215 a nadále užívaného východní církví) a českého bohoslužebného jazyka. V existenci slovanské bohoslužby kláštera Na Slovanech získalo husitství svou domácí inspiraci. Na basilejském sněmu v roce 1433 se husité dovolávali práva na českou bohoslužbu poukazem na cyrlometodějství. Kněz B. Bilejovský v roce 1537 odvozoval od sv. Cyrila a Metoděje obecné přijímání všech věřících z kalicha. V luterském kancionálu „Písne chval Božských“ z roku 1600 Tomáš Závorka Lipenský uváděl, že přirozený jazyk, užívaný při bohoslužbách, vymohli od papeže sv. Cyril a Metoděj. J. A. Komenský ve své „Historia persecutionum“ z roku 1655 připomíná, že slovanské církve, které mají původ v dobách apoštolských, se rozšířily zásluhou Cyrila a Metoděje. Na Slovensko uvedl cyrlometodějskou úctu do širšího povědomí humanistický básník Jakub Jakobeus v 17. století. Později se velkomoravská a cyrlometodějská tradice staly významným činitelem v národním uvědomování Slováků.

Svátek soluňských bratří slavený katolíky v 16. století dne 9. března byl také u českých bratří na Moravě významným dnem, zatímco v Čechách zanikl. Ke vzrůstu úcty ke sv. Cyrilu a Metoději přispělo nalezení ostatků sv. Cyrila při rozsáhlých vykopávkách v Římě (1572–1590), kdy jedna částka byla darována klášteru v Rajhradě. Změnou postoje Říma a přičiněním kardinála Dietrichštejna se úcta k oběma světcům pozvolna šířila. Morava se svým Velehradem, stavebními i písemnými památkami (kostelíky v Brně a v Olomouci, oltáře, kříže,

studánky, legendy, Historia regni Bohemiae J. Dubravia) se stala přirozenou půdou rozvoje cyrilometodějské myšlenky.

V pobělohorském období v 17. a 18. století s obnovou úcty ke světcům se cyrilometodějská myšlenka šířila opět především na Moravě, kde vystupovala do popředí zejména její funkce národní a obranná. Olomoucký biskup Karel II. Lichtenštejn v roce 1676 obnovil obecné slavení svátku sv. Cyrila a Metoděje, který na mnoha místech upadl v zapomenutí; barokní vlastenci v Čechách i na Moravě (Balbín, Pešina, Středovský) se při obraně českého a slovanského jazyka dovolávali „arcibiskupů velehradských sv. Cyrila a Metoděje“. Z roku 1710 pochází Středovského spis „Sacra Moraviae historia sive vita ss. Cyrilli et Metudii“, zachovala se kázání a písně; ve výtvarném umění převládaly náměty Bořivojova a Svatoplukova křtu na Velehradě, šířila se lidová úcta k oběma světcům. Zaslouhou kritické vědy za osvícenství byly položeny základy k cyrilometodějským studiím; cyrilometodějské myšlenky se tak uváděly do širšího vědeckého povědomí.

V 19. století moravští římskokatoličtí kněží využívali cyrilometodějské myšlenky k národnímu probuzení a uvědomění obyvatelstva na Moravě. Cyrilometodějská idea se stala podkladem pro restituci starých práv, národní slávy a politické nezávislosti, k šíření slovanské vzájemnosti. Přes snahu udržet nadnárodní charakter cyrilometodějského kultu, jubilejní roky 1863, 1869 a 1885 posílily české a slovenské vlastenectví. Cyrilometodějská idea pronikla hluboko mezi lidové vrstvy, stala se prostředkem k obraně národních i církevních práv, podpořila slovanskou vzájemnost, probudila snahy o sblížení s pravoslavným východem.

Encyklikou Lva XIII. Grande munus z roku 1880 byl svátek obou bratrů rozšířen na celou římskokatolickou

církev. Moravský Velehrad se stal místem mohutných národních poutí a snah o sjednocení římskokatolických křesťanů s pravoslavnými (unionistické kongresy), místem prohlubování živé víry a sblížování Čechů a Slováků. Velké úsilí v tomto směru vyvinul ThDr. A. C. Stojan, pozdější arcibiskup olomoucký. K cyrilometodějství se po první světové válce přihlásila vedle římskokatolické církve také církev československá i obnovené pravoslaví. Na mnoha místech byla zbudována sousoší sv. Cyrila a Metoděje, oběma světcům byly zasvěceny i některé nové kostely.

Při oslavách 1100 let od úmrtí sv. Metoděje v roce 1985 na Velehradě, který se v dobách každé totality stával místem naděje a víry v lepší budoucnost národa, se desetitisíce Čechů a Slováků přihlásily k duchovnímu odkazu cyrilometodějství, ke křesťanské víře, k tradicím a základům, z kterých náš stát vznikl a se rozvíjel. Oba bratři se stali živými modely pro církev a misionáře všech dob. Dokázali totiž včlenit evangelium do domácí kultury a tím ji zapojili do života obecné církve. Právě láska ke společenství obecné církve, ať na Východě či na Západě, a v ní k dílčí církvi, která se u Slovanů teprve vytvářela, charakterizuje oba bratry.

Také nám lidem konce 20. století adresují ekumenické pozvání k budování společenství, v němž by bylo možno znovu najít viditelnou jednotu, která není a nemůže spočívat ve vstřebávání, ale jediné v setkávání v pravdě a lásce, které nám dává Duch svatý. Proto dobře rozumíme prosbě sv. Cyrila: „Pane Bože, ...dej, ať se tvá církev hojně rozroste, a až všechny shromáždíš v jednotě, učiň je lidem vyvoleným, stejně smýšlejícím o pravé tvé víře a správném vyznání a vdechni jim do srdce slovo své nauky!“

Zpracovala Historická společnost pro aktualizaci odkazu České reformace VERITAS v roce 2010.

Zdravice starosty města hasičům k významnému výročí

Vážené sestry hasičky, vážení bratři hasiči!

Dovolte mi, abych Vám upřímně poblahopřál ke 130. výročí založení našeho Sboru dobrovolných hasičů. Vzpomínáme na významnou událost v historii našeho města, kdy se naši předkové rozhodli založit hasičský sbor, aby měli možnost se spojovat ve vzájemné pomoci při boji proti ohni a ostatním živlům, kterým se jedinec bez pomoci ostatních jen těžko bránil. Oheň byl tenkrát postrachem občanů bydlících v převážně dřevěných obydlích. Myšlenka spojit se ve vzájemné pomoci při ochraně zdraví a majetku bližních na základě hasičského sboru přežila přes všechny režimy, které za uplynulých 130 let byly, a zůstává hlavní ideou hasičů.

Blahopřeji Vám také proto, že i v našem současném Sboru dobrovolných hasičů má tato idea stále dostatek

obětavých pokračovatelů v duchu nezištné pomoci bližním. Náš hasičský sbor není významný jen svými zásahy a výjezdy v našem městě a okolí, ale je významný i svou spolkovou činností, podporou a pořádáním kulturně společenských akcí.

Děkuji Vám za Vaši obětavou službu, za Vaši práci s mládeží, děkuji Vám, že takto ušlechtilou ideu pomoci bližním předáváte dalším generacím.

Přeji Vám hodně zdraví a spokojenosti, úspěchy v osobním životě i při akcích sboru.

Ať žije a vzkvétá Sbor dobrovolných hasičů v Trhově Štěpánově, ať má v čele vždy takové autority, které ho úspěšně provedou k dalším kulatým výročím. Ať je sbor i nadále významnou organizací v našem městě.

Ing. Václav Nekvasil, starosta města Trhový Štěpánov

Rozhovor se starostou SDH Josefem Kornem

(Tento rozhovor byl připraven nejen ke 130. výročí založení, ale rovněž k 20. výročí ve funkci starosty SDH v Trhově Štěpánově.)

Kdy jste se poprvé setkal s činností hasičů a čím Vás zaujala filozofie hasičského hnutí?

Jako malí kluci jsme okukovali hasičskou techniku. První požár, u kterého jsem „překážel“, hasili naši tátové v ulici V Bráně roku 1967. Moje spolužačka tehdy přišla o dům a tehdy jsem začal přemýšlet, jak ji mohu pomoci.

Jak dlouho jste už dobrovolným hasičem?

Do SDH jsem vstoupil v roce 1981, členem sboru jsem 32 let.

Které konkrétní osobnosti Vás motivovaly nebo inspirovaly?

Byli to naši tátové, kteří nejen nosili uniformy, ale především pomáhali lidem.

Zavzpomínejte, jak při Vašich začátcích v hasičském družstvu probíhala příprava, tréninky, sbírání zkušeností?

Skupinu mých kamarádů dal dohromady pan Emanuel Pazour, tehdejší starosta sboru. Přivedl nás do hasičské zbrojnice a sdělil nám, že se máme připravit na soutěž a vyhrát ji. Všichni jsme pilně cvičili a obě družstva Trhový Štěpánov A a B obsadila na okreskové soutěži v roce 1977 první a druhé místo.

Máte spočítáno, kolik zásahů jste už absolvoval?

Přesný počet neznám, ale za 32 let mého působení ve sboru je jich pěkná řádka.

Které Vám nejvíce utkvěly v paměti

Z mnoha, které se mi vryly do paměti, byl požár v jedné obci na Čechticku. Silný vítr natáhl obrovský jazyk ohně přes zasahující cisternu, na které stáli u vodních děl hasiči. Cisterna na nějaký okamžik zmizela v ohni. Když se plameny stáhly, a automobil se znovu objevil a dva hasiči se stále drželi řídicíků vodního děla a hasili požár, byl to zázrak.

Při požárech je vždycky špatné, když lidé přijdou o svůj majetek a z toho mála, co jim zbylo se ještě něco ztratí...!

Jak se hasič jako Vy vyrovnává s takovými tragickými okamžiky?

Snažím se vždy jakýmkoli způsobem pomoci, někdy i dobrým slovem.

Co Vás naopak při činnosti hasiče dokáže potěšit, co Vám dává sílu?

Těší mne, že ve sboru jsou dobří lidé, na které se mohu spolehnout. Mám radost, že máme 60 mladých hasičů a ti jsou zárukou další existence sboru.

Když se ve Štěpánově rozezvučí požární siréna, vidíme dobrovolné hasiče, jak běží ke zbrojnici. Popište, co se děje potom?

Jakmile se rozezvučí siréna, je to pro všechny hasiče jasný signál: co nejrychleji se dostat do zbrojnice. SMS zpráva popíše místo a událost, která se stala. Podle potřeby vyjíždí zásahové vozidlo na toto místo.

Jaké máte, coby starosta SDH TŠ, poselství pro své kolegy ve vašem sboru?

Každý hasič zná, či měl by znát hasičský slib, který skládal při přijetí za člena sboru. Tento slib sepsali zakládající členové v roce 1883, je poselstvím pro nás, i pro budoucí generace hasičů, já ho jenom připomínám.

A co byste vzkázal nám ostatním – obyvatelům regionu, kteří spoléháme na vaši pomoc (a kteří vás většinou bezmezně obdivujeme)?

Hasičský sbor již 130 let ochraňuje životy a majetek občanů. Toto je náš prvořadý úkol, toto je naše poslání, které budeme nadále plnit.

Děkuji za dohovor.

Otázky kladla Mga. Eva Vrzalová

Noc kostelů 2013

Středoevropská akce Noc kostelů, která se podobá například akci Noc muzeí je určena zejména těm návštěvníkům kostela, kteří do něj pravidelně nechodí. Zapojilo se do ní 1375 kostelů. Letos konala 24. května a poprvé se k ní připojila také Farnost Bohdaneč u Zbraslavic se svým kostelem Zvěstování Páně.

Program byl naplánován od 20 do 22 hodin a podařilo se ho dát na poslední chvíli celkem rychle dohromady. Úvodu se ujala paní Božena Linhartová z Bělé. Tato obec spadá farností pod Bohdaneč. Paní Linhartová všechny pěkně uvítala a nastínila stručně, na co se mohou návštěvníci těšit. Paní Žofie Tvrdíková, dlouholetá členka farní rady v Bohdanči, přečetla krátkou informaci o historii samostatné farnosti, která zde sahá až do roku 1729 a též o její současnosti.

Následovala komentovaná prohlídka kostela Jany Laudátové, která nejprve přečetla vše důležité. Poté se všichni mohli projít kostelem a podívat se i do míst, kam se běžně návštěvník nebo věřící nedostane. K vidění zblízka byla nejen stará křtitelnice, ale také sakristie, varhany, věž, hodinový stroj a zvony.

Po této části všichni návštěvníci opět usedli do lavic, kde se mohli zaposlouchat do krásné duchovní hudby v podání sopranistky paní Slávky Tyrkasové. Na varhany ji doprovázel pan Petr Havel, posluchač pražské konzervatoře. Zazněly skladby Johanna Sebastiana Bacha, Georga Friedricha Händela, Wolfganga Amadea Mozarta a Antonína Dvořáka. Účinkující byli odměněni za svůj výkon potleskem a květinami. Přidali ještě známou píseň Bože chválime Tebe..., kterou si zazpívali všichni účastníci Noci kostelů.

Po ní se program přenesl do své duchovněji části, ve které pan Jaromír Vlček z Trhového Štěpánova vyprávěl o tom, proč existují kostely, proč existují církve, přiblížil také Bibli - knihu knih a několik různých a zajímavých výtisků s sebou přivezl. Žalm 84. v Českém ekumenickém překladu z Bible četla paní Miluše Řepová z nedalekých Víckovic. Promluvu ukončil připomenutím dvou letošních významných výročí a to 1150. výročí příchodu slovanských věrozvěstů svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu a dalšího, také velmi významného výročí - 400 let od vydání posledního vydání Bible kralické v roce 1613. Pan Vlček kromě jiného zdůraznil důležitost kostelů i církví - víra není sólová záležitost, ale společná. Svě já si uvědomíme až

v přítomnosti toho druhého nebo ve společenství. Zdůraznil, že Bible je jen jedna, ať už je to Kralická, Kutnohorská, Svatováclavská, Jeruzalémská či Ekumenická - to jsou pouze názvy podle místa původu nebo názvy překladů, ale obsah - to nejpodstatnější, zůstává stejné.

Vzhledem k velmi zajímavému proslovu, byl pan Vlček předběžně požádán o uspořádání přednášky o Bibli spojené s malou výstavkou různých tisků v Bohdanči, někdy ve druhé polovině tohoto roku.

Akce Noc kostelů v Bohdanči končila ztišením. Poté se rozsvícený kostel, vyzdobený květinami - zejména šeríky, zklidnil a všichni se postupně rozcházeli či rozjížděli do svých domovů. Cestu jim před kostelem osvětlovalo několik velkých zahradních svíců.

Akce se napoprvé vydařila. Poděkování patří všem účinkujícím, vystupujícím, návštěvníkům, sponzorům za pozornosti pro vystupující, také za propagaci akce na svých webových stránkách - firmě Zelená Bohdaneč a produktům z firmy Agnes, též organizátorům - Farnosti v Bohdanči.

Věříme, že za rok se podaří tuto akci, s mezinárodním rozsahem znovu zorganizovat. Fotky z této akce lze nalézt na webových stránkách farnosti Bohdaneč: www.farnostbohdanec.estranky.cz.

Anna Holubová, Bohdaneč u Zbraslavic

Poznámka:

V České republice se již počtvrté pořádala Noc kostelů. Letos ji pořádalo 1375 kostelů a modliteben z 11 křesťanských církví a to v pátek 24. května 2013. Na Vlašimsku se konala v těchto kostelích: v Keblově, v Čechticích, v Psářích, ve Zdebuzevsi, v Měchnově, v Divišově, ve Vlašimi, v Kondraci a v Třebešicích. Můžeme se těšit na Noc kostelů v kostele sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově v roce 2014?

Názvy obcí a jejich četnost

V roce 2008 a od 1. ledna 2009 měla Česká republika 6 244 obcí a 5 vojenských újezdů, které v rozporu s článkem 99 Ústavy ČR a článkem 21 Listiny základních práv a svobod nejsou začleněny do obcí. Od 1. ledna 2010 měla Česká republika 6245 obcí. Od 1. ledna 2011 má Česká republika 6246 obcí.

Na okrese Benešov (okresy nebyly zrušeny, ale jen okresní úřady), jsou tato města: Benešov (16 264 obyvatel), Bystřice (2 157), Neveklov (2 541), Pyšely (1 744), Sázava (3 764), Trhový Štěpánov (1 347), Týnec nad Sázavou (5 530), Vlašim (11 723) a Votice (4 552).

Městysy jsou: Čechtice (1 406 obyvatel), Český Šternberk (157), Divišov (1 540), Křivsoudov (407), Louňovice pod Blaníkem (643), Maršovice (706), Načeradec nově od 18. března 2013 (1 003), Netvořice (1 130), Neustupov (512), Vrchotovy Janovice (973) a Zdislavice (552).

Názvy měst a obcí v České republice jsou velmi zajímavé.

Snad nejvíce ze všech mají názvy Lhota, Lhotka, Lhotce a jejich přívlastky, například Mokrá Lhota, Kácova Lhota, Roubíčková či Alenina Lhota. Mnoho obcí má přívlastky Starý, Nový, Malý, Velký (samozřejmě ve variantách mužský, ženský, střední rod, tedy -ý, -á, -é). Některé názvy jsou stejné, někde se vyskytují ve stejných okresech, jiné jsou od sebe vzdálené i stovky kilometrů. Jsou samozřejmě i názvy, které se vyskytují v celé České republice jen jednou.

Obcí nazvaných Štěpánov je několik. Jsou to: Štěpánov u Bíliny, Štěpánov u Světlé nad Sázavou, Štěpánov u Ždírcu nad Doubravou, Štěpánov u Přelouče, Štěpánov u Skutče, Štěpánov u Bystřice nad Pernštejnem, Štěpánov u Starého Města pod Králickým Sněžníkem, Štěpánov u Olomouce, Horní Štěpánov u Moravské Třebové.

Naše město: Trhový Štěpánov je pouze jeden. Až do roku 1912 byl označován též jako Štěpánov u Vlašimi. (O změně názvu vyšel ve Zpravodaji Štěpánovska, ročník 14, srpen 2012 článek s názvem „100. výročí užívání názvu Trhový Štěpánov. Nástin vývoje názvu našeho města a jeho postavení“.)

Názvy obcí spadající pod působnost Městského úřadu v Trhovém Štěpánově jsou všeobecně známé. Jsou to Dalovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov (nad Sázavou) a Štěpánovská Lhota. Jejich názvy jsou v celé České republice jediné! Žádné jiné se nevyskytují!!! Jen pro zajímavost lze uvést, že ve Slezsku se jedna vesnice jmenuje Sedmlánů.

Možná bude naše čtenáře zajímat četnost názvu obcí Mikroregionu Český smaragd. Hulice se vyskytují pouze

jednou, Chlum je jméno hojně se vyskytující a je jich 31 kromě Chlumků, Chloumků, Chlumců a dalších odvozenin. Obec Javorník se vyskytuje v počtu 10. Pro zajímavost lze uvést i další poetická jména, například Javor, Javorek, Javorka, Javorná, Javorné, Javornice, Javorníček, Javorovec, Javoří, Javoříčko, Javořina, Javůrek. Obcí s názvem Kladruby je celkem 11, nejznámější jsou Kladruby u Stříbra s významným benediktinským kláštelem a Kladruby nad Labem se světoznámým hřebčínem. V Česku najdeme rovněž Kladrubce u Blatné nebo Kladoruby u Boskovic. Rataje jsou v Česku patery – u Milevska, u Kroměříže, u Olomouce, dále jsou to Rataje nad Sázavou a Rataje u Vlašimi, které se kdysi v minulosti nazývaly Rataje Ovesné. Tichonice jsou pouze jediné. Zbývají ještě Zdislavice. Jsou troje: u Humpolce, u Kroměříže a u Vlašimi.

A jak je to s dalšími obcemi mimo Mikroregion Český smaragd? Soutice jsou jediné, obec Černýš se vyskytuje dvakrát – u Soutic a u Kadaně, Kalná je jediná Rýzmburk třikrát – u Žernova (Náchod), u Hulic a u Duchova, Vlašim, Kácov, Soušice a Bolína jsou rovněž jediné v České republice. Tehov je u Říčan a u Vlašimi, Řimovice u Vlašimi a u Golčova Jeníkova, Pavlovice se vykytují osmkrát.

Zamyšlení nad názvy obcí a jejich počtem je příspěvkem k dalšímu poznávání našeho okolí.

Jaromír Vlček

Prameny:

Chromec Břetislav: Místopisný slovník Československé republiky, Praha 1929

Výsledky sčítání lidu, domů a bytů zveřejněné k 20.11.2012

Wikipedie

Štěpánovská hora?

O tom, že na jižním okraji našeho města protéká Štěpánovský potok, je všeobecně známo. Že nejbližší Lhotou v okolí našeho města je Štěpánovská Lhota, nemusíme připomínat. Ale že je v České republice Štěpánovská hora? Nikdo o ní nic neví! V okolí našeho města je Javornická Hůra, vrchy Paseka a Kosina, Kladrubská hůra, ale žádná Štěpánovská hora. Škoda! A přeje tato nevysoká hora existuje! O ní se dočtete v druhé části článku.

Když je řeč o **Štěpánovském potoce**, připomeňme si o něm alespoň základní údaje. Jeho část je přírodní památka. O této přírodní památce není rovněž příliš velké povědomí. Štěpánovský potok se nachází v mělkém údolí. Dochází zde ke střídání mělkých kamenitých úseků s klidnějšími partiemi s jemnými náplavami. Je dlouhý 18,3 km a plocha povodí se rozkládá na 67,6

km². Štěpánovský potok pramení asi 1,5 km jihozápadně od Zdislavic v nadmořské výšce 469 m. Průměrný průtok u ústí do řeky Sázavy u Mařanova mlýna v nadmořské výšce 320 m je 0,32 m³/s. Kvalita vody je příznivá a nezhoršuje se.

Potok nejprve teče k severovýchodu, protéká jižním okrajem městyse Zdislavice a mělkým lesnatým údolím míří k Trhovému Štěpánovu. Mezi Zdislavicemi a Trhovým Štěpánovem sleduje průběh potoka železniční trať 222 Benešov – Trhový Štěpánov. Při jižním okraji obce Trhový Štěpánov se Štěpánovský potok nakrátko stáčí k východu a obtéká sídlo z jižní strany, přijímá zprava Pekelský potok a pro zbytek své cesty mění směr k severu. Spád na dolním toku je poměrně mírný (zhruba 60 výškových metrů na posledních 10 kilometrech) a potok

meandruje v mírně zaříznutém údolí mezi Trhovým Štěpánovem a Souticemi. V délce téměř 6 km, od silnice mezi těmito obcemi až po ústí, je potok od roku 1993 chráněn jako **přírodní rezervace Štěpánovský potok**. Východně od Střechova nad Sázavou překonává Štěpánovský potok dálnici D1. Těsně nato zleva přitéká Dalšovický potok. Jen o několik set metrů dále se Štěpánovský potok u osady Mařanův Mlýn v nadmořské výšce 320 m vlévá zleva do řeky Sázavy. Přírodní rezervace se nachází na katastrálním území obcí Střechov nad Sázavou, Soutice a města Trhový Štěpánov. Jeho výměra čítá 19 ha v nadmořské výšce 320 až 350 m. Přírodní památkou byl vyhlášen vyhláškou Okresního úřadu Benešov 23. července 1993.

Štěpánovská hora není žádný výmysl. Je to zalesněná čedičová hora v CHKO České středohoří, jenž vytváří poměrně rozložitý masiv. Je vysoká 648,8 m. Najdeme ji nad Štěpánovem a Lukovem (nedaleko severočeského města Bílina) na západním okraji Chráněné krajinné oblasti České Středohoří. Na strmém jižním až jihozápad-

ním svahu této hory se nachází v nadmořské výšce 480 – 620 m n.m. stejnojmenná přírodní památka o výměře 13 ha, vyhlášená v roce 1952.

Jedná se o jednu z nejvýše položených stepních lysin v Českém Středohoří obklopenou svahovými lesními porosty a suťovými poli. Rostou zde chráněné druhy rostlin jako kavyl Ivanův, bělozářka liliovitá, koniklec luční, lilie zlatohlávek...

Na Štěpánovskou horu je nejpohodlnější přístup z Lukova po modré turistické značce. Blízko této turistické cesty se nachází lesní jezírko. Jsou zde valy pocházející z doby bronzové. Cesta končí v dubovém lese na jihozápadním okraji hory, kde začíná rezervace. Ve vrcholových partiích můžeme narazit na spoustu zvěře – divoáky, srnčí i muflony.

Z horního okraje vrcholové louky je nádherný výhled do údolí na Štěpánov i Lukov. Z malých skalek na západním okraji přehlédneme celou Radovesickou výsypku, vidíme Bílinu, Bořeň, Zlatník i vzdálené Krušné hory...

Podle různých pramenů (i WIKIPEDIE) připravil jv

Čistý Štěpánovský potok

Také my chráníme přírodu

Ekologická environmentální výchova je pojem přeložený z anglického označení „Environmental education“. Tato výchova by měla nejen u dětí vytvářet základní hygienické a sociálně-kulturní dovednosti, a návyky k životnímu prostředí. Má v nich probouzet citový vztah k přírodě, k výtvarům lidské práce a k lidem samotným. Poskytuje jim základní poznatky o správném a nesprávném vztahu a chování člověka k životnímu prostředí.

Sbor dobrovolných hasičů se ve své činnosti rovněž zabývá ekologií. V našem městě se v sobotu 13. dubna 2013 uskutečnila významná akce „Čistý Štěpánovský potok“. Navazovala na stejně pojatou akci „Čistá Sázava“.

Ráno v 8 hodin se u hotelu RABBIT sešlo kolem 30 dobrovolníků, kterým není lhostejný odpadky znečištěný

To přece rozumný člověk nedělá!!!

Štěpánovský potok. Tato skupina společně vyčistila úsek od hotelu RABBIT až k Černé skále. Za jediný rok se na tomto úseku „zázračně“ objevily 2 tuny odpadu! Nejvíce odpadu se tradičně sesbíralo okolo silnice od nádraží Českých drah k podniku RABBIT.

Nikdo nevěří, že tyto odpadky má na svědomí zvěř. Všichni dobře víme, že i mezi námi žijí spoluobčané, kteří otázku ekologie ve svém životě neřeší! Nevadí!!! My se opět příští rok pokusíme přesvědčit, že okolní příroda je krásnější bez odpadků, než s odpadky.

Vedení Sboru dobrovolných hasičů v Trhovém Štěpánově všem dobrovolníkům děkuje za pomoc při této významné a potřebné akci.

Za výbor SDH Jaroslava Krásová

Příbuzenský vztah k herečce Zdeňce Baldové

Morálka paní Dulské, Páté kolo u vozu, Mravnost nade vše, Tetička, Měsíc nad řekou a další... Dnes již filmy pro pamětníky, ve kterých hrála ve své době slavná česká herečka Zdeňka Baldová, manželka šéfa činohry Národního divadla a režiséra Karla Hugo Hilara. Letos tomu bude 55 let, co 26. září 1958 zemřela týden po premiéře filmu Morálka paní Dulské ve věku 73 let. Od příbuzných v Trhovém Štěpánově jsem kdysi dávno slyšel, že měla být v příbuzenském vztahu k naší rodině. Později jsem se dozvěděl, že Anna Simandlová, sestra mého dědy Josefa Simandla z Trhového Štěpánova 153 („ze zámku“, jak se říkalo domům postaveným na půdorysu bývalého štěpánovského zámku), byla provdána za Tomáše Baldu, což měl být údajně bratr herečky Baldové.

Digitalizace matrik v našich oblastních archívech přinesla nové možnosti a zrychlila bádání v rámci genealogie a sestavování rodokmenů. Rozhodl jsem se tedy ověřit ústně předávané informace. Při pátrání v matrice narozených farního úřadu Česká Třebová se podařilo vyjasnit, proč se herečka Zdeňka Baldová narodila jako Balašová. V matričním záznamu z 20.2.1885 je totiž uvedena pouze její matka Zdenka Balašová, dcera Karla Balaše, mistra obuvnického v České Třebové č.p. 472. Otec pozdější herečky (narozena jako Zdeňka Rozálie Balašová) nebyl v době jejího narození uveden. Teprve následujícího roku 9.3.1886 se její matka v Praze na Královských Vinohradech provdala za Josefa Baldu, strojníka v Praze, který byl 4. prosince 1886 protokolárně zapsán jako otec malé Zdeňky, které v té době byl necelý rok a půl. Od té doby nesla příjmení Baldová. Po svatbě, od března 1886 bydlela rodina Baldova na pražském Žižkově, a to postupně v č.p. 533, 556, 435, 1084, 680 a 664. V pražské policejní přihlášce jsou matka a dcera zapsány obě jako Sidonie, což je latinská podoba jména Zdeňka. Otec Josef Balda byl synem Jakuba Baldy narozeného roku 1800 a Marie Červenkové.

Na pražském popisném archu z roku 1908 je zapsána má prateta Anna Simandlová, narozena 8.7.1885 v Trhovém Štěpánově č.p. 153 jako manželka Tomáše Baldy, v té době obchodního sluhy. Anna a Tomáš měli svatbu u sv. Mikuláše v Praze, a to 2.7.1908. Tomáš Balda byl synem Václava Baldy a Marie Klenotové, Václav Balda pak synem výše uvedeného Jakuba Baldy a Marie Červenkové. Pomocí další policejní přihlášky se mi podařilo upřesnit příbuzenský vztah a zjistit, že Tomáš Balda byl ve skutečnosti bratrancem herečky Zdeňky Baldové. Rod Baldů historicky pocházel z vesnice Jarkovice na Benešovsku (poblíž Bystřice u Benešova). Jedna rodinná zajímavost byla objasněna.

Jiří Holík, Praha 4

Den matek v Souticích

V naší republice, stejně jako v mnoha zemích světa, se již řadu let slaví druhou květnovou neděli Den matek. Také v Souticích se stala oslava tohoto svátku tradicí. Obecní úřad pozval tentokrát všechny obyvatelky Soutic, Kalné a Černýše do hostince U Petrů. I když se oslava konala už v pátek 10. května 2013, sešly se ženy v hojném počtu. Přišly maminky nastávající i ty, kterým děti už odrostly, babičky i prababičky. A to nejen místní, ale i chalupářky. V sále hostince U Petrů pro ně bylo připraveno pohoštění a samozřejmě také zábavný program.

Starostka obce Alena Exnerová nejprve ženy přivítala, připomněla tradici oslav a představila účinkující. Poté vystoupily s besídkou pro maminky děti z Mateřské školy z Hulic. V kostýmech broučků a berušek přednášely básničky, zpívaly a tančily s parapíčky. Pak předvedly roztomilý rej rybiček v akváriu. Besídku s nimi nacvičily a ve všem pomáhaly paní ředitelka Štěpánka Bézová s paní učitelkou Dagmar Parkánovou. Děti sklídily bouřlivý potlesk a za odměnu dostaly malé dárky.

Dále přišly na řadu mažoretky ZUŠ Vlašim. Děvčata v krásných kostýmech ukázala své sólové sestavy a dua. Mezi účinkujícími byly i Terežka Suchá a Katka Svobodová ze Soutic. A právě duo Katky a Moniky Vargové

z Chlumu získalo na mistrovství republiky mažoretek stříbrnou medaili. Vlašimské mažoretky jsou šikovné a všem se moc líbily.

Hlavním bodem programu byla návštěva herce, kaskadéra, sportovce a patrona všech opuštěných zvířátek, Zdeňka Srstky. Pan Srstka vyprávěl o svém krásném, i když nelehkém povolání, o hereckých přátelích, rodině a milovaných zvířatech. Pak si přisedl k přítomným dámám a ještě dlouho s nimi přátelsky rozprávěl.

Když po příjemně stráveném odpoledni nastal čas k odchodu, dostala každá žena kytičku a kalendář s historickými pohlednicemi obcí Benešovska.

Děkujeme panu Tomáši Jánovi, který zajistil vystoupení Zdeňka Srstky, panu Kamilu Černému, který se staral o hudbu a dobrý zvuk a rovněž sponzorům: Českému rybářskému svazu Soutice, Mysliveckému sdružení Hubert, Sboru dobrovolných hasičů Soutice a Sportklubu Soutice.

Dana Vlasáková

Čistá vesnice Kalná

Proč ta parafráze? Letos se totiž na Kalňáky nedostalo! Až neuvěřitelnou se zdá zpráva, že úseky řeky Sázavy určené k její očistě byly zamluveny různými spolky dobrovolníků tak brzy, že ti liknavější zůstali na ocet. Obzvláště pokud měli poněkud pomalejší ráno, právě jako Kalňáci.

Na úklid soutoku Sázavy s Želivkou vyrazili sice na devátou, ale soutičtí rybáři si přivstali a přidělené břehy stihli uklidit sami.

Nedalo se nic dělat, na úklid se vyrazilo jinam. Místo řeky - silnice, místo břehů - příkopy. Odpadků a následně plných pytlů však přiměřeně stejně, snad jen boty a nohavice, prostory bláta a vody, byly oproti jiným rokům vítanou změnou.

Z úklidové soboty vyplynula Kalňákům dvojnásobná radost. Předně z toho, že Sázava je velice žádanou dámou, o níž pečovat je každému ctí. A radost z čistě vypulírovaného okolí vesnice Kalné, ta je doslova jarní.

Olga Bílková

Hosté z Kyjovského Slovácka obdivovali naše město

V měsíci květnu zavítali do Trhového Štěpánova členové výpravy z Kyjovského Slovácka. Byli to zástupci obcí z okolí Kyjova, kteří v rámci spolupráce s naší novou místní akční skupinou MAS Blaník přijeli na návštěvu. Šlo především o výměnu zkušeností – zjistit, jak se daří rozvíjet náš a jejich region.

Dobrá a veselá parta z úrodných vinařských oblastí ve zdejší kraji objevovala kouzlo Včelího světa v Huličích, města Vlašim, hory Blaník, Včelařského muzea v Louňovicích pod Blaníkem a také Spolkového domu, Muzea Štěpánovska, Základní školy a Víceúčelového hřiště v Trhovém Štěpánově. Byla jsem svědkem toho, jak hosté žasli nad tím, jaké bezvadné zázemí zde pro obyvatele naše město vybudovalo. Prosím, važte si těchto možností a využívejte je k radosti a kvalitě vašeho života!

V místní akční skupině MAS Blaník o.s. budeme nejspíš brzy připravovat výlet do působiště hostů, do Kyjovského Slovácka. Těšíme se na poznávání svěbytného kraje, tvůrčích lidí a skvělého vína. Pokud také vás zajímá, jak rozvíjet vaše město, vesnici nebo vaše působiště, zavítejte na setkání MAS Blaník o.s. a pojedme třeba společně za dobrými příklady. Jste srdečně zváni!

Eva Vrzalová, Mikroregion Český smaragd

Hosté z Kyjovského Slovácka

Fotografie z Mateřské školy

Hledání pokladu

Při letošním hledání pokladu jsme našli hned dva. To bylo radosti!

Návštěva ZD

Už vím, čím budu, ta telátka jsou přeci tak roztomilá.

Návštěva Knihovny

Letos nás v knihovně nejvíce zajímaly knížky ze života volně žijících zvířat.

Sportovní soutěžení

Každý rok měří děti naší školky své síly ve třech disciplínách – skoku z místa, hodu míčkem a v běhu. Snaží se všichni, ale na stupně vítězů se v každé kategorii vejdou jen nejlepší tři.

Návštěva Základní školy

Nás deset předškoláků si vyzkoušelo, jak se nám bude sedět ve školních lavicích.

Návštěva hasičské zbrojnice

S hasiči si rozumíme a až dorosteme, kdo ví?

Čarodějnice

Čarodějnice, čarodějnice, dlouhá jako jitřnice... oblíbené říkadlo malých čarodějnic.

Výlet do ZOO v Jihlavě

Do Jihlavy se vždy rádi vracíme a těšíme se ze všech zvířátek, které tu jsou. Ale i řízky jsou prima.

Připravila Olga Polivková, ředitelka MŠ

Hasičský den v Benešově

Okresní sdružení hasičů v Benešově letos pořádalo čtvrtý ročník Hasičského dne na Konopišti v Benešově. Dubějovičtí hasiči se stříkačkou taženou koňmi se účastnili této slavnosti již potřetí.

25. května se shromáždili hasiči ze Slovenska, Maďarska a naší republiky na náměstí v Benešově. Byly zde historické stříkačky tažené koňmi, hasičská technika historická i moderní. Průvod se vydal z náměstí v čele s hasiči nesoucími historické hasičské prapory, muzikanty, mažoretkami, pochodujícími hasiči na Konopiště do přírodního divadla. Tam probíhaly soutěže i závěrečné kolo Miss Hasička Středočeského kraje. Vítězkou Miss hasička Středočeského kraje je Martina Papíková ze SDH Nesměřice.

Na Konopišti se kromě dobrovolných a profesionálních hasičů představily i další složky integrovaného záchranného systému.

Marie Vojtová

Pod Blaníkem – číslo 1.2013

První letošní číslo vlastivědného čtvrtletníku vyšlo v polovině dubna 2013. Časopis Pod Blaníkem vycházel od roku 1921 do roku 1947. Po padesátileté odmlce vyšlo první číslo v roce 1997. Vstoupil do XVII. ročníku a celkově už do XXXIX. ročníku. Redakční rada se od začátku příliš nezměnila, spíše byla doplněna o další členy. V současnosti ji tvoří tito členové: Mgr. Radovan Cáder, prof. RNDr. Lubomír Hanel, CSc., Mgr. Václav Kovařík, PhDr. Jiří Nusek, Ing. Pavel Pešout – předseda, PhDr. Ivana Preislerová, Slávka Rýdlová, Milan Štědra, Mgr. Jan Urban, PhDr. Libuše Váňová a Ing. Jana Zmeškalová. Výkonným redaktorem je Jiří Pavelka, o administraci pečuje Dagmar Tlustošová. Vydavatelem je Český svaz ochránců přírody Vlašim a Muzeum Podblanicka ve spolupráci s Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky a se Správou Chráněné krajinné oblasti Blaník.

Název a logo Pod Blaníkem je národní ochranná známka zapsaná v rejstříku Úřadu průmyslového vlastnictví. Grafická úprava a formát zůstávají neměnné, vychází v černobílé verzi, na titulní straně je otiskována fotografie s odkazem na článek uvnitř časopisu. Od II. ročníku je do každého čísla vkládána samostatná příloha. Tiskne VaMB s.r.o. Štěchovice.

Jakým tématům se věnuje první číslo letošního ročníku?

Pavel Jakubův připravil první pokračování seriálu, který nazval „Staré odrůdy jaderovin na Podblanicku“. Popisuje v něm jednu z velmi starých odrůd jabloní a to Gdánský hranáč. Druhou odrůdou je hrušeň nazvaná Pstružka. • Pavel Pešout seznamuje čtenáře, že „Benátská studánka ve Vlašimském parku byla obnovena“. Podrobný popis této studánky byl otisknut v časopise Pod Blaníkem před 2 lety. • Ivana Preislerová zve na virtuální prohlídku v článku s názvem „Školní náměstí“ s podtitulem „První procházka Vlašimí počátku 20. století“. Vychází z Místopisu města Vlašimě od Jana Vondráčka. Popisuje v něm nejen školní a církevní budovy v okolí dnešního Husova náměstí, ale též restaurace, vlašimský poplužní dvůr, panskou kovárnu a v neposlední řadě budovu špitálu. Žel, některé objekty se již nedochovaly. • Josef Moudrý se věnuje jinému tématu. Svůj zajímavý článek nazval „Jean Maria Nicolas Bellot – místo posledního odpočinku“. Jean Bellot byl spolu s Louisem Sellierem zakladatelem světoznámé firmy Sellier & Bellot v Praze roku 1825. Autor seznamuje čtenáře se základními životními údaji Jeana Bellota a s místem posledního odpočinku jeho rodiny na pražských Olšanských hřbitovech. • „Pepi – Josef Bican a Posázaví“ je připomínkou životních osudů tohoto slavného fotbalisty. Žel, v době komunistické totality byl označen jako rozhýčkaná fotbalová primadona, který byl poslán pracovat do kladenských hutí jako dělník. Od roku 1949 hrál v druhé lize za Vítkovice (Ostrava). Málokdo ví, že hrál v době druhé světové války za Český

Šternberk. • Bedřich Švejda, kronikář z Řimovic se v článku „Učitel malíř Bohumil Kulveit“ věnuje životu a dílu tohoto skromného malíře a zejména učitele, který působil v letech 1956–1958 v nedalekých Zdislavicích. Je to velmi zajímavý příběh, který zaujme jistě nejen ve Zdislavicích, ale i další čtenáře. • Stanislav Příhoda „objevil“ nejen pro čtenáře Pod Blaníkem, ale i širší veřejnost dosud málo známou osobnost, jíž je „Řezbář Eduard Čechetka“, který žije v Pavlovicích u Vlašimi. Pavlovice mohou být hrdé na tohoto originálního tvůrce. • První číslo uzavírá článek Slávky Rýdlové „Z historie ochotnického divadelního spolku Jiří Wolker“, jehož členy tvořili zaměstnanci dvorů Mariánovice, Raděkovice a Chvojen.

Vložená příloha přináší tyto články:

Prvním z nich je převzatý text a kresby Richarda Duška s názvem „Je na Roudném ještě zlato?“. Byl otisknut ve XX. ročníku (1940–41) časopisu Pod Blaníkem. • Jaromír Košťák pokračuje druhou částí vyprávění nazvané „Na zabraném“. Je to beletristické zpracování příběhu vodslivského řídícího učitele, který se stěhoval do oblasti, kterou zabrala německá armáda ve druhé světové válce. • Radovan Cáder představuje dvě nové regionální publikace: první je nazvaná „Památky středních Čech 2/2012“ a jsou v ní uvedeny dva příspěvky týkající se našeho kraje. Jsou to: „Poslední roubené stavby na severním Benešovsku“ (Petropec, Třemošnice, Petroupim, Vlčkov, Vodslivy, Údolnice, Křešice, Myslíč, Čakov, Xaverov a Jezero). Druhý příspěvek je nazvan „Železniční most u Žampachu poblíž Jílového u Prahy“ a napsala jej Jana Svobodová. Druhá regionální publikace má název: „Regionální vlastivědná periodika a jejich místo v historiografii.“ Je to soubor referátů ze stejnojmenné konference, která se konala v listopadu roku 2011. • Lubomír Hanel, Martin Kloudys a Ivana Křížová popisují „Činnost správy CHKO Blaník v roce 2012“. Kromě popisu praktické ochrany přírody, odborné činnosti a práce s veřejností zmiňují i publikační činnost pracovníků správy. • Jindřich Nusek a Veronika Hanusová informují, že v roce 2012 proběhla „Výtvarná soutěž ‘Hradní a zámecké slavnosti’“. • Jaroslava Tůmová připravila zajímavý článek s názvem „Benešovský pivovar má chmelnici, naučnou stezku a atrakce pro děti“. • Jakub Hromas předkládá „Zprávy ze Záchrané strážnice pro živočichy ČSOP Vlašim“.

Poslední stránky přílohy obsahují seznam autorů, kteří přispěli do prvního čísla a jejich adresy, a přehled plánovaných akcí Muzea Podblanicka a ČSOP Vlašim.

Časopis Pod Blaníkem je určen všem, kteří se zajímají o přírodu, historii i další dění v rozsáhlém regionu. Zahnuje Benešovsko, Vlašimsko, Voticko, Český Merán a Dolní Posázaví. Doporučujeme tento zajímavý časopis i čtenářům Zpravodaje Štěpánovska.

Jaromír Vlček

Odešel Ing. Zdeněk Uhlíř

V pátek 19. dubna 2013 náhle zemřel v Brně štěpánovský rodák a dlouholetý spolupracovník Zpravodaje Štěpánovska, pan Ing. Zdeněk Uhlíř, plukovník v.v. Bylo mu 89 let.

Narodil se 8. dubna 1924 v Trhově Štěpánově. Jeho rodiče byli poštáci v třetí generaci štěpánovských poštáků. Pocházel ze 4 dětí a narodil se jako nestarší z nich. Sestra Jana (mnozí jí říkali Hana) zůstala svobodná a žila v letech 1926–1994. Další dva bratři se jmenovali Milan (1929–2000) a Vlastimil (1935–1948), který zemřel na záškrť.

Po skončení docházky na měšťanské škole v Trhově Štěpánově pokračoval v jednoročním učebním kurzu ve Vlašimi. Jeho přáním bylo pracovat ve vojenském kartografickém ústavu, ale pro válečné události se mu tento sen nesplnil. V roce 1939 nastoupil do učení ve Škodových závodech v Praze na Smíchově v oboru zámečnické-elektrikář. Po vyučení v roce 1942 šel na průmyslovou školu strojnickou v Preslově ulici na Smíchově. V roce 1944 měl nastoupit jako totálně nasazený v německém městě Heilbronn, ale zázrakem k tomu nedošlo. Konec války prožil v plzeňské Škodovce. Studium na průmyslovce dokončil v letech 1945–1947 maturitou.

Další dva roky prožil v základní vojenské službě v Praze na Pohořelci. Po návratu z vojny dálkově studoval na elektrotechnické fakultě ČVUT v Praze a současně pracoval ve Výzkumném ústavu obráběcích strojů v Praze, v ulici Na Žertvách, kde je dnes televize Prima. Již roku 1951 byl znovu povolán k vojsku. Od roku 1954 do roku 1959 studoval na Vojenské technické akademii (VTA) v Brně obor radiolokace. Po ukončení studia byl přijat na katedru radiolokace jako starší učitel.

Během učitelské činnosti na VTA měl na starosti důstojníka egyptské armády, který se později stal v Káhiře náčelníkem tamní vojenské akademie. Tento důstojník si jej vyžádal k výuce, a tam se stal zástupcem vedoucího jedné z kateder a učil opět stejné předměty jako v Brně. Bylo to v letech 1965–1968. Po návratu do Československa nesouhlasil se vstupem vojsk Varšavské smlouvy a roku 1971 byl vyloučen z Československé lidové armády. Po listopadové revoluci 1989 byl rehabilitován a povýšen do hodnosti plukovníka.

Po odchodu z armády pracoval jako vedoucí skupiny Obvodního báňského úřadu v Brně až do odchodu do důchodu v roce 1985.

Jeho manželkou se v roce 1950 stala Zdeňka Kubálková. Pocházela ze Zbraslavic. V roce 1955 se jim narodila dcera Eva a v roce 1957 syn Lubomír. Oba žijí v Brně.

Mezi jeho zájmy patřila především historie, dále zeměpis, četba dobrých knih (například Jirásek, Rais, Baar, Stifter) a knihy z oblasti vojenství. Zajímal se o motorová vozidla, věnoval se turistice a rád fotografoval.

Když v roce 1997 ovdověl, často zajížděl do našeho města. Byl nadšeným obdivovatelem a propagátorem re-

gionální historie. Také proto se stal spolupracovníkem odpovědného redaktora Zpravodaje Štěpánovska, v němž publikoval 40 článků z nedávné i dřívější historie Trhového Štěpánova.

Před několika lety se vyznal ze své lásky k rodnému městu a těšilo ho, že může zde pobývat více než v Brně, kde měl trvalé bydliště.

V panu Ing. Zdeňku Uhlířovi, plk. v.v., odešel jeden z výrazných rodáků i autorů.

Jeho písemný odkaz nebude zapomenut. Čest jeho památce!

Autor tohoto článku hovořil telefonicky s panem Ing. Uhlířem naposledy na Bílou sobotu 30.3.2013. Ptal se ho na možnost otisknout článek o labutích na místním rybníku Belík. Žel, k napsání zřejmě nedošlo nebo článek nebyl odeslán.

Jaromír Vlček

Golfové hřiště v Trhově Štěpánově skončilo!

Oznamujeme vám, že ke dni 24. dubna 2013 byl s konečnou platností ukončen provoz golfového hřiště na všech dotčených pozemcích v městě Trhový Štěpánov. Pozemky budou dále užívány jako zahrada.

Ing. Miroslava Voigtsová a Ing. Michal Voigts

Pozvánka na Školní akademii

Zaměstnanci a žáci ZŠ Trhový Štěpánov Vás tímto srdečně zvou na tradiční **Školní akademii**.

Děti si připravují vtipná a veselá vystoupení, která jistě potěší a mile překvapí.

Akademie se bude konat 25.6.2013 v místní sokolovně od 16:00 hodin.

Těšíme se na Vaši účast a podporu.

Mgr. Květa Kuželová, ředitelka školy

Vyprávění o jednom zajímavém obyvateli našeho města

Svrážná štěpánovská postava, humorista, herec, režisér, kronikář, světoběžník, sokolský vzdělavatel, mravokárce a já nevím, co ještě. Účastník mnoha povedených kousků a taškařic, při kterých však někdy tuhla krev, zejména odpovědným lidem za klid v obci v době německé okupace, kdy za každou maličkost hrozil kriminál, koncentrační tábor nebo šibenice.

Tehdy byli mladí lidé povoláváni na práci do Německa a obecně se říkalo do říše. Také František Blažek a Anežka Ciglerová dostali předvolání na pracovní úřad do Vlašimi za účelem odvodu do Říše. Oba se spolu domluvili, že si tam zahrají na blázny. Podle toho se oblékli jako hastroši. Anka si propíchla rádiovku. To byla čepice s anténkou, a těmi dírami si nechala protáhnout vlasy, takže měla hlavu jako dikobraz. Franta vystrachal na půdě ten nejhorší klobouk, který tam zbyl po předcích, stejně jako staré kalhoty, sako a kabát, a předpotopní boty. No, vypadali oba skutečně jako dva blázni. Takto vystrojeni se vypravili do Vlašimi na pracovní úřad. Cestou pochopitelně budili velkou pozornost a byli terčem mnoha poznámek. Když oba vešli do kanceláře pracovního úřadu, všichni ztichli a údivem zkoprněli. Oba najednou vrazili své hlavy do okýnek a přítomní úředníci se vylekali tak, že jeden vrazil pero do stolu a rozskřípal ho a druhý zlomil tužku.

Jé, zařval Franta, Anka, ty seš tady taky? To jsem rád, pojď a hodíme si kamínky. Kamínky, to byla oblíbená dětská hra. Oba sedli na zem doprostřed místnosti, Anka vytáhla potřebné kamínky a jali se náruživě hrát svou hru. Úředníkům nevěnovali nejmenší pozornost a sehráli svou hru tak mistrně, že byli uznáni za choromyslné a do říše nešli.

To byl jeden z povedených žertíků této dvojice, která potom na ochotnických divadlech velice bavila obecenstvo svým nenapodobitelným humorem.

Za války byly zakázány taneční zábavy a veselice a tak se hodně hrálo ochotnické divadlo. František režíroval, vedl zkoušky, obsazoval role, zkrátka dělal všechno, co bylo potřeba k úspěšné premiéře. Den premiéry nadešel a do hry byl zapojen i starosta obce. O přestávce přišel do šatny nějaký pán a požadoval, aby s ním šel pan starosta na chodbu. Tam mu třesoucím se hlasem sdělil, že je tady na kontrole z okresu a že zjistil, že hrají zakázanou hru a že v ní vystupuje dokonce i starosta obce. To není možné, říká starosta, vždyť máme řádné povolení. Franto, pojď sem a vysvětlí nám to. No to máte jednoduchý, povídá František. Já vzal desky z té povolené hry a do těch desek jsem dal text z té zakázané a voni to nečetli a povolili nám to. No jo, ale co teď? V sále je spousta lidí a taky německý vojáci z nedalekého Kostelíka a já jsem tu na kontrole, a když to ohlásím, tak je z toho kriminál. Nastalo velké přemlouvání a sháněla se kořalka a nějaké uzené, o to všechno byla tehdy veliká bída. Na-

konec ten dobrý člověk podal hlášení, že vše bylo v pořádku, a nic se tehdy nestalo. Byl v tom kus velkého rizika a osobní statečnosti toho pana kontrolora. Jinak z toho mohl být pěkný malér pro všechny.

František byl všestranně kulturně činný a také pomáhal při promítání kina. Kino se hrálo obyčejně v sobotu a v neděli, a promítalo se v místní sokolovně. Bylo to asi v roce 1940 a 28. říjen připadl na sobotu. Před promítáním plátnem se najednou objevil František Blažek a začal hovořit o významu státního svátku 28. října a o prezidentu Osvoboditeli, atd. V sále sedělo opět několik německých vojáků z blízkého Kostelíka. František dokončil svůj slavnostní projev, pustil německý žurnál a vše šlo svým tempem dál. Naštěstí to nikdo neudal, jinak z toho mohl být nejméně koncentrační tábor.

Z vyprávění znám ještě jednu divokou příhodu. Bylo to opět 28. října. Ke starostovi obce přiběhl brzy ráno obecní strážník pan Johanis, celý uříčený a bledý. Pane starosto, hroznej malér, pomník padlých je zahalen do československé vlajky a smutečního flóru, co s tím budeme dělat? Rychle to sundejte, to zas ten rošťák Blažků. Samozřejmě, že se nepřiznal.

Za války se samozřejmě sbíraly všechny suroviny, které byly potřebné pro válečnou výrobu, zejména pak barevné kovy. I v naší obci takové sbírky probíhaly. Mnozí tyto akce bojkotovali, a tak toho bylo sebráno do dvou větších bramborových košíků. Odvezením tohoto bohatého sběru do sběrných surovin byl pověřen náš známý František. To by nebyl ani on, kdyby neprovedl nějakou lumpárnu. Místo do sběrných surovin vrazil do kanceláře okresního hejtmána a pravit: „Tak jsem tu z toho Štěpánova s tím volovem.“ Pan hejtman překvapením zkoprněl a pravit: „Je toho nějak málo, vždyť Štěpánov je poměrně velká obec.“ „To máte tak, pane hejtmane, já sem přišel do jedné chalupy a tam mi dali s... a v té druhý mi nas... No a vidíte tady máte to volovo.“ „Ale vždyť je to mosaz, má to žlutou barvu. Omyl, pane hejtmane, to všechno je volovo a jednou tomu volovi tímhle zvonečkem pěkně odzvoníme. Vytáhl malý zvoneček a jal se zvonit. „Véééén,“ zařval hejtman jako bejk. František samozřejmě tento příkaz vyplnil. A za chvíli zvonil u starosty telefon. „Co jste to sem poslali za blbce?“ řval okresní hejtman do telefonu. „Já ho nechám zavít a Vás taky.“ Trvalo hezky dlouho než starosta hejtmána uklidnil a přesvědčil ho o tom, že František je obecní blázen. Ale žádná legrace to zase nebyla.

František byl zapálený Sokol a působil v Sokole dlouhá léta jako vzdělavatel. Byl člověkem zásadovým a nerad ustupoval ze svých názorů. Prodělával proto mnoho bojů s těmi, kdo jeho názory nesdíleli. Ale by to člověk obětavý a hledal cesty, jak učinit práci v Sokole přitažlivější. Sám se pamatují na dětský několikadenní tábor u Pelíškova mostu. To byl pro nás mladé nezapomenu-

telný zážitek. Krásná příroda, zpívání u táboráku, vaření na ohni z vlastních zásob, noční stráž a hlídání tábora, to bylo něco pro nás!

František se nezměnil ani po roce 1948 a byl pořád stejný vtípálek a nepřítel každého diktátu a násilí. Jeho průpovídky, např. to je dneska počasí, zatracený komunisti, které pronášel na vhodných i nevhodných místech, způsobovaly veselí, ale i strach přítomných lidí podle natury jednotlivců. Ródičko Brežněvova, to je tady lidí, kdo vás sem prsknul? To byla jeho charakteristická rčení často kořeněná nějakým tím ostřejším slovem. Zajímavé bylo, že mu to všechno procházelo, protože každý říkal, no jó, to je Franta Blažků, a k němu tenhle způsob konverzace jaksi patřil. Inu když dva dělají totéž, tak to nikdy není totéž.

František se vymykal z normálu takovým způsobem, že se stal nezapomenutelnou postavou v naší obci. Proto jsou mu věnovány i tyto často humorné a originální příhody a vzpomínky.

Nakonec jedna humorná příhoda z ochotnického divadla. Bylo to ještě za první republiky v roce 1937. Hráli

jsme tedy hru „To za Rakouska nebylo“ a moc jsme role neuměli. Chytali jsme text z nápovědní boudy o sto šest. Byli jsme asi v půli prvního jednání a já byl na jevišti sám s tehdejší starostou Josefem Tomaidesem. Najednou někdo v hledišti vykřikl „HOŘÍ!“ Chvilí bylo ticho a já pak slyšel starostu, jak říká „Zaplat pánbůh, já už dál nevím ani slovo.“ To už se obecenstvo hrnulo ven a my všichni, tak jak jsme byli namaskovaní, jsme utíkali hasit. Poznat jsme se mezi sebou nemohli. Velitel hasičů Bohumil Boušek měl na hlavě ženský klobouk s peřím a hasiči ho odmítali poslouchat. Velký poprask nastal, když se na střeše sousedního domu objevila hlava ozdobená tím dámským kloboukem a peřím. Co tam dělá ta bába? Vylezte tam honem pro ní. A už se přistavoval žebrák a hasiči lezli zachraňovat svého velitele. Co sem lezete vy troubové, to jsem já, Boušek, váš velitel, to nevíte, že jsme hráli divadlo? Smíchu a dobírání bylo při tom neštěstí ještě dlouho a dlouho. Za týden jsme divadlo dohráli s úspěchem a role jsme se řádně doučili. Ještě dnes si vzpomenu jak tenkrát v naší obci hořelo.

Josef Tomaides (1934–2009)

Nové fotografie Českého smaragdu od místních tvůrců

Během posledních tří měsíců vznikla v Trhovém Štěpánově kolekce hodnotných snímků přírody, památek a krajiny. Krásné nevšední obrazy zveřejnila skupina místních amatérských fotografů. O dokonalost v technice a estetice fotografie usilovali na kurzech Ing. Víta Švajcra ve Spolkovém domě. Jejich práce jste mohli vidět na výstavě v Muzeu Štěpánovska na začátku června letošního roku.

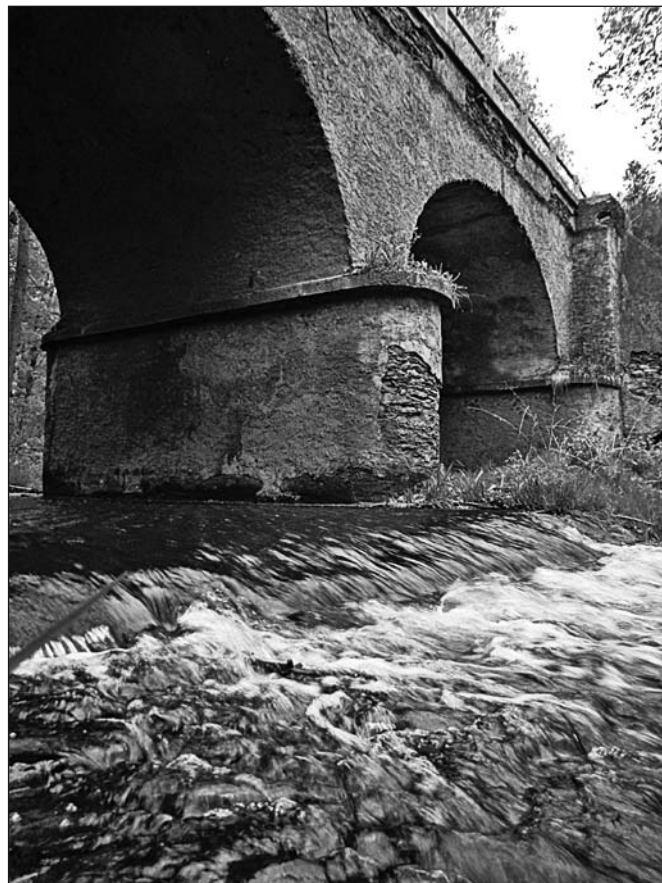
Téma kurzu „S fotoaparátem za zajímavostmi Českého smaragdu“ inspirovalo většinu účastníků k výletu do vesniček zdejšího mikroregionu. Dohromady nashromáždili kvalitní materiál. A protože trávili řadu hodin a víkendů v terénu, nemohli si nevšimnout, že zdejší příroda je obzvláště fotogenická a okouzlující. To se nakonec odrazilo i na výstavě, kde se objevily především snímky s přírodními motivy. Přesto ale každý vytvořil také sadu fotografií místních památek a architektury.

Kurz navštěvovalo kromě skvělého lektora pět žen a čtyři muži z Trhového Štěpánova, Dubějovic, Vlašimi a Zruče nad Sázavou. Předmětu fotografie věnovali spoustu času, filozofování a tvůrčích sil. Společně uskutečnili ojedinělý projekt, který dokumentuje krásy a rozličnosti Mikroregionu Český smaragd. Výsledky tohoto úsilí uvidíte také brzy na webu www.cesksmaragd.cz a se svolením autorů je rádi použijeme do propagačních materiálů obcí.

Děkuji všem účastníkům kurzu za jejich působné dílo. Finančním příspěvkem a morální podporou vyslovil své díky i Mikroregion Český smaragd. Vřelé poděkování patří panu Zadákovi, který významně ovlivnil

hodnotu výstavy dokonalým orámováním exponátů. Děkuji Vítovi Švajcrovi za sofistikované a srdečné vedení kurzu!

Eva Vrzalová, Mikroregion Český smaragd

Nevítaní uprchlíci

Želva nádherná nalezená u rybníku nedaleko Vlašimi

„Dobrý den. Máme doma velkou vodní želvu a už se o ni nemůžeme starat. Mohli bychom ji předat k vám?“ Tuto větu slyší pracovníci Vlašimské záchranné stanice pro živočichy ČSOP Vlašim stále častěji. Mnoho lidí při návštěvě zverimexu neodolalo roztomilým, pěkně zbarveným cca pěticentimetrovým želvičkám a nyní, když vyrostly až v 1,5 kg velké želvy, neví, kam s nimi. Želvy tak často končí vyhozené ve volné přírodě.

V neděli 5. května 2013 odchytili pracovníci Záchranné stanice pro živočichy ČSOP Vlašim vodní želvu, želvu nádhernou (*Trachemys scripta elegans*), kterou našli u rybníku nedaleko Vlašimi. Ležela na betonové rouři u přítoku a vyhřívala se. Želvu odchytili a převezli do záchranné stanice, kde zůstane v expozičním jezírku spolu s dalšími nalezenci. Želv nádherných ale mají již 5 a další přijímat nemohou.

Posláním záchranných stanic pro volně žijící zvířata není péče o opuštěná domácí a exotická zvířata. O nalezené želvy nádherné by se měly postarat místně příslušné obce. Na ně záchranné stanice nalezce a majitele želv nádherných obvykle odkazují. I tak se ale želvy nádherné v posledních letech objevují ve volné přírodě stále častěji.

Želvy nádherné pochází ze severní Ameriky. V naší přírodě dokáží přežít zimu a již byly zaznamenány i želví hnízda. Je jen otázkou času, kdy se adaptují natolik, že se u nás budou schopné i množit. Tento druh želv je řazen mezi invazní druhy živočichů. Vytlačují naši původní, již vzácně se vyskytující želvu bahenní, svou žravostí decimují populace obojživelníků a při vyhřívání se na hnízdech vodních ptáků je plaší a brání tak inkubaci vajec. Vypouštění želv nádherných do volné přírody je trestné. Dovoz mladých želv nádherných do České republiky byl zakázán. Nicméně veřejností je stále chováno mnoho vzrostlých jedinců a jsou i případy, kdy je lidé přikrmují i přímo v přírodě.

Nedávno byl v této stanici nahlášen i nález želv bahenní, avšak ve městě, mimo lokalitu přirozeného výskytu. Jde také o uprchlíka z chovu a přestože je tento druh v České republice původní, nelze nalezeného jedince do přírody kvůli možným genetickým odlišnostem vypustit. Nalezené želvy proto, prosím, nahlášte příslušným orgánům státní správy a vámi chované želvy, jakéhokoli druhu, rozhodně nevypouštějte do přírody!

To platí nejen o želvách. Nemalé škody v naší přírodě napáchaly již i další invazní druhy živočichů. Například norek americký, nutrie, psík mývalovitý anebo americké druhy raků. Šíření těchto druhů a zavlečení nových byste neměli v žádném případě podporovat.

Bc. Michala Musilová

Informace o Regionální televizi

Vážení přátelé,

rádi bychom prostřednictvím Vašeho listu informovali občany Vašeho města, že už rok si mohou naladit jedinečný televizní program regionalnitatevize.cz, který se specializuje na regionální zpravodajství z moravských, českých a slezských regionů a jejich propagaci v cestovním ruchu. Jedná se o unikátní projekt propojující a propagující české regiony mezi sebou, dávající prostor všem městům a obcím v ČR. V programu nechybí ani regionální dokumenty či tipy na výlety.

Jak nás občané naladí?

1. Na satelitu Astra 23,5° východně, na frekvenci 12 168 MHz, polarizace vertikální, Symbol rate 27 500, FEC 3/4. Program není kódován a je možné jej sledovat i bez karty Skylink či Cs link.

2. V kabelových sítích vč. UPC a v sítích IPTV (tam, kde nemají náš program zařazen, jej rádi na základě podnětů zákazníků zařadí, neboť je zdarma).

3. Ve vybraných regionech vysíláme v rámci digitálního pozemního vysílání (České Budějovice, Plzeň, Příbram, Liberec, Jablonec nad Nisou, Praha a střední Čechy).

4. Jako jedinou českou televizi nás můžete sledovat i na platformě YouTube live.

V případě zveřejnění této informace napomůžete rozvoji tohoto jedinečného televizního programu, který nevytváří kauzy, ale snaží se dokumentovat život v českých regionech a zejména prezentovat to krásné, co naše regiony nabízí.

**Ing. Eva Stejskalová, ředitelka
Regionální televize CZ s.r.o.**

Přehled lékařů v areálu polikliniky Vlašim, ul. Lidická č.p. 1715, 1711, 445**Lékaři – Ordinance (platné ke dni 10.4.2013)**

Ordinance / Ambulance	Lékař / Lékařka	Sestra / Vrchní sestra	Mobilní telefon	Pevná linka	Patro
Praktický lékař:	MUDr. Věra Kyliánková s.r.o.	Jitka Zídková		317 844 667	1.
	MUDr. Irád Kevický	Dana Svobodová		317 844 668	1.
	MUDr. Hana Sýsová	Jaroslava Švejnová		317 845 261	1.
Lékař pro děti a dorost:	MUDr. Helena Potančková	Marie Hejrná	606 680 444	317 846 170	1.
	MUDr. Alena Volková	Lenka Langová		317 844 670	Areál polik.
	MUDr. Jaroslava Matuchová	Miloslava Pajková		317 844 364	Areál polik.
Gynekologie:	MUDr. Jan Ján	Blanka Matějovská		317 844 672	1.
	MUDr. Hana Půtová	Jitka Martínková		317 842 189	2.
Chirurgie:	MUDr. Miroslav Jurásek	Alena Protivová		317 841 169	3.
	MUDr. Petr Sedláček	Alena Protivová		317 841 169	3.
Chirurgická ambulance Vlašim s.r.o.	MUDr. Jiří Jakubův	Hana Vlasáková	608 877 512		2.
	MUDr. Karel Marek	Hana Vlasáková	723 427 958		2.
Neurologie: Neurovank s.r.o.	MUDr. Jitka Vaňková	Jana Svobodová	728 747 930 606 246 808	317 702 396	Přízemí
Psychiatrie:	MUDr. Radka Šafandová	Jana Kliková	739 057 690	317 726 350	Přízemí
Klinická psychologie a psychoterapie:	PhDr. Kateřina Nosková		739 434 249		Areál polik.
Psychologická poradna:	Mgr. Pavel Pinsner		776 326 032		4.
Kardiologie: MEDI-GARD s.r.o.	MUDr. Josef Šťastný		773 299 953	317 471 848	4.
Ortopedie:	MUDr. Jaroslav Škramlík	Jana Kliková	723 650 692		Přízemí
Urologie:	MUDr. Jan Rejzek	Kamila Vobořilová		317 702 851	4.
Interní odborná ambulance:	MUDr. Alena Škrlová	Jaroslava Zápotočká		317 841 116	Přízemí
Interní odborná ambulance:	MUDr. Michal Oščípovský	Kamila Vobořilová	723 834 159	317 702 851	4.
Ušní - nosní - krční:	MUDr. Josef Štěpánek	Dana Podhadská		317 844 493	2.
	MUDr. Alena Hrubošová	Dana Podhadská		317 844 493	2.
Oční:	MUDr. Magdaléna Rajdlová	Marta Jelínková		317 844 492	2.
Oční chirurgie PHARMEDIC s.r.o.:	Daniel Křížek		606 422 474		4.
Zubní:	MUDr. Jana Micolášková			317 844 970	3.
Diabetologie:	Po MUDr. Helena Hrmová	Danuše Truhelková	747 974 074	317 729 527	4.
	Ut - Pá MUDr. Eva Tomanová	Danuše Truhelková	747 974 074	317 729 527	4.
Dermatovenerologická kožní ambulance:	MUDr. David Šobíšek	Renata Boháčová		317 845 993	2.
	MUDr. Lenka Džubáková	Ludmila Brixí		317 845 993	2.
Klinická logopedie, logopedická ambulance:	Mgr. Romana Burianová		604 442 045		1.
Klinická logopedie:	Mgr. Irena Viktorová		790 235 381		3.
	Mgr. Lenka Brožová				3.
	Mgr. Andrea Hánová				3.
Ostatní oddělení					
Rehabilitace Spine Cord s.r.o.	Prof. MUDr. Zdeněk Seidl, CSc.	Fyzioterapeuti:	724 630 999		Areál polik.
		Miloslava Žižková			
		Bc. Lenka Hrdinková, DiS.			
		Dita Matoušková, DiS.			
Kalmetizace:	MUDr. Milena Zajíčková			317 844 665	1.
Centrum pro pohybové choroby s.r.o.	MUDr. Josef Šťastný		604 537 474	317 843 725	4.
	MUDr. Roman Šťastný				
Rehabilitace a lymfocentrum Rehaspol s.r.o.:	Fyzioterapeut specialista (provozovatel): Ludmila Blabolová			317 844 901	Přízemí
	Fyzioterapeut specialista (ved. oddělení): Miroslav Holeček			317 844 901	Přízemí
	Fyzioterapeut specialista (metodolog): Zdeněk Kulha			317 844 901	Přízemí
	Fyzioterapeut Bc. Radka Langmayerová			317 844 901	Přízemí
	Fyzioterapeut Terezie Zvárová-Habalová, DiS.			317 844 901	Přízemí
Rentgenové a sonografické pracoviště:	MUDr. Jiří Jakubův				3.
	MUDr. Ludmila Brabencová				3.
	RTG laborantka Irena Stanislavová			774 850 149	3.
RTG a sonografie břicha:	MUDr. Ivan Soudný			774 850 149	3.
Sonografie kyčlí u kojenců středa 13:00 – 13:30 hod.	MUDr. Jaroslav Škramlík			723 650 692	3.
Biochemická laboratoř a odběry krve:				317 842 305	3.
Domácí zdravotní péče, terénní služba:	Vrchní sestra Marie Noháčová		736 472 795	317 845 979	1.
Osobní asistence, terénní služba:	Mgr. Iva Doubková		733 676 737 736 472 794		2.
Občanská poradna, ambulantní služba:	Mgr. Iva Doubková		733 676 737 732 350 559		2.
Lékařská služba první pomoci (LSPP, pohotovost):				317 756 111	
Zdravotní záchranná služba Středočeského kraje				155	

Připravila Jana Beranová, redaktorka zpravodaje města Vlašim. Děkujeme za laskavé poskytnutí tohoto seznamu.

Povodně červen 2013

Nepříznivé počasí panující koncem května a začátkem června 2013 způsobilo problémy i v našem městě. V Trhovém Štěpánově byly naměřeny tyto hodnoty srážek:

Jatky RABBIT

Ve středu 29.5.2013 v noci 8 mm. Ve čtvrtek a v pátek 30. a 31.5.2013 shodně po 2 mm. V sobotu 1. června 2013 napršelo od 10 do 22 hodin 24 mm a do následujícího rána v neděli 2.6.2013 ještě neuvěřitelných 42 mm, **úhrn srážek činil 66 mm**. Štěpánovský potok se u hotelu RABBIT rozlil tak, že silnice směrem na Chlum nebyla průjezdná.

V neděli 2.6.2013 napršelo od 7 do 17 hodin 22 mm a do pondělního rána 3.6.2013, měreno v 7 hodin 5 mm, **úhrn za 24 hodin 27 mm**.

Hasiči z Trhového Štěpánova zasahovali v neděli 2.6.2013 od 03.00 hodin u 10 případů, které způsobila velká voda a podmáčená půda. Čerpali vodu ze zatopených sklepů a garáží, suterénu hotelu RABBIT a několik studní. Ve Vlašimi pomáhali při uvolnění odtoku potoka. Odstraňovali padlé stromy na komunikaci u Dalkovic, Střechova a Soušic.

Josef Korn a Jaromír Vlček

Prádelna Kyselý ve Vlašimi na Blanicích

Dům dětí Vlašim

Cesta ve Střechově nad Sázavou

Hotel RABBIT

Navštivte víceúčelové hřiště

V minulém čísle Zpravodaje Štěpánovska byla otisknuta informace o stavbě tenisové zdi na hřišti u Základní školy, kterou stavíme svépomocí. Zeď je už postavena a další práce pokračují na rekonstrukci celého oplocení. Pan Ing. Miroslav Červ nám věnoval sponzorský dar a to nové síťe kolem celého hřiště. Za tento dar mu patří upřímné poděkování. Práce je zde ještě mnoho, proto se na Vás znovu obracím, přijďte přiložit ruku k dílu a svou prací pomoci rekonstrukci hřiště dokončit tak, aby naši mladí tenisté mohli tento areál plně využívat.

Touto cestou jste všichni zváni na naše multifunkční hřiště, kde jsou připravena různá sportoviště, která uspokojí Vaše sportovní aktivity. V průběhu letních měsíců se zde budou konat turnaje v nohejbale, plážovém volejbale, tenise a na závěr prázdnin, v sobotu 17. srpna 2013, druhý ročník turnaje ve volejbale smíšených družstev „O pohár města Trhový Štěpánov“.

Na závěr ještě jednu poznámku. Celý sportovní areál je zasazen do zeleně, která dodává pozemku své kouzlo. Je zde vysazeno mnoho keřů, které jsou na některých místech značně poškozené chováním některých dětí a bohužel i dospělých. Vše se snažíme průběžně opět vysazovat. Proto jsou na některých místech natlučeny kolíky a nataženy provázky, které tyto plochy mají ochránit. Respektujte, prosím, toto opatření a používejte při svém pohybu po areálu jen cesty a travnaté pozemky k tomu určené.

Přeji vám všem léto plné slunce a dobré nálady, mnoho hezkých zážitků z cest i sportovišť.

Mgr. Stanislav Kužel

Autoři fotografií

Proložené písmo označuje zdroj nebo autora, normální písmo označuje název článku.

Archiv Evangelikálního teologického semináře Praha: Slovanská mise Konstantina a Metoděje – 1150 let • Archiv Kalňáci o.p.s.: Čistá vesnice Kalná • Archiv Mateřské školy: Fotografie z Mateřské školy • Archiv Farnost Bohdaneč u Zbraslavi: Noc kostelů 2013 • Hazmuka Filip: Titulní strana • Archiv Holík Jan: Příbuzenský vztah k herečce Zdeňce Baldové • Ing. Jakubův Pavel: Nevítání uprchlíci • Korn David: Rozhovor se starostou SDH Josefem Kornem • Korn Josef: Otázky pro místostarostu města a jeho odpovědi – Čistý Štěpánovský potok – Fotografie z Mateřské školy – Společenská kronika (dětí) – Povodně červen 2013 • Svobodová Alena: Den matek v Souticích • Vlček Jaromír: Slovo starosty našeho města – Odešel Ing. Zdeněk Uhlíř • Vojtová Marie: Hasičský den v Benešově • MgA. Vrzalová Eva: Nové fotografie Českého smaragdu od místních tvůrců – Hosté z Kyjovského Slovácka obdivovali naše město

Oslavy 130 let založení SDH Trhový Štěpánov

Sobota 22. června 2013

Taneční zábava v Sokolovně (pořádá Sokol)

Neděle 23. června 2013

8:30 Mše svatá za hasiče v kostele sv. Bartoloměje

10:00 Nástup sboru před has. zbrojnicí – průvod městem

11:00 Předání ocenění členům SDH na Náměstí

V programu účinkuje:

Hasičská hudba ze Skutče, koňské spřežení, mažoretky a pěvecký soubor ze Sedmpán. Budou provedeny ukázky hasičské techniky, lze se podívat na nejbližší okolí z vyhlídkové plošiny. Připraveny budou poutové atrakce i občerstvení.

Oslavy jsou součástí tradičního Štěpánovského jarmarku s Vítáním léta hudbou a setkáním hasičů ze Štěpánovů České republiky.

Srdečně zve SDH a Město Trhový Štěpánov

Prázdninová půjčovní doba v Městské knihovně

Pondělí, Pátek	zavřeno
Úterý	09:30 – 16:30 hodin
Středa	09:00 – 15:00 hodin
Čtvrtek	10:00 – 17:00 hodin

Omluva autorům i čtenářům

Když se nám něco nepodaří, snažíme se odvést pozornost od problému na někoho či něco jiného. V druhém čísle našeho časopisu se vyskytlo několik chyb. Přestože se snažím chyby odstranit, ne všechno se mi podařilo.

V článku „Demografické údaje města Trhový Štěpánov a okolních obcí“ má být v posledním odstavci údaj: Stav k 31.12.2012 místo 2011. Malá chyba se vyskytla v článku Dojmy z výstavy biblí. Pod článkem Krátké zprávy a fotky z Mateřské školy chybí podpis paní ředitelky Olgy Polivkové. Článek Pod Blaníkem má nesprávně uvedené číslo. Místo 4.2013 mělo být 4.2012. V informacích pana starosty byla chybně označená Květnová neděle, správně měla být Květná neděle.

Chyby děláme všichni. Na internetu se objevil v souvislosti s výbuchem továrny v texaském městě West tento titulek: „Majitele továrny na hnojiva ve Westu stíhají kvůli nebalosti“. Na upozornění jednoho z čtenářů internetu byl chybný titulek vzápětí opraven. A někde na Novém Zélandu či v Austrálii byla při úmrtí Margaret Thatcherové zveřejněna místo její fotky královna Alžběta II. I toto se může stát. Věřím, že se takových fatálních chyb vyvarujeme.

Omlouvám se všem za tyto závažné chyby, které jsem přehlédl. Děkuji za pochopení.

Jaromír Vlček, odpovědný redaktor

Společenská kronika

Narodili se:

16.03. – Adam Melichar, Trhový Štěpánov

Petra Melicharová se synem Adamem

30.04. – Mikuláš Setnička, Trhový Štěpánov

Mikuláš Setnička s rodiči Františkem a Annou Setničkovými a sestrami Adélkou a Jolankou.

30.04. – František Novotný, Dubějovice

František Novotný s rodiči Františkem a Janou Novotných, bratrem Filipem a sestrou Kristýnkou

Sňatek uzavřeli:

- 27.04. – Alena Frajtová, Dubějovice, a Radek Pilc, Vlašim
 18.05. – Petr Steklý, Trhový Štěpánov, a Michaela Boučková, Křečovice, Hůrka
 01.06. – Miroslav Jakoubek, Hulice, a Dagmar Kuželová, Sedmpány

Životní jubilea:

- 01.06. – Marie Kopecká, Trhový Štěpánov – 70 let
 02.06. – Jaroslav Cířhan, Trhový Štěpánov – 50 let
 13.06. – Antonín Vlasák, Dalkovice – 81 let
 15.06. – Anna Starečková, Trhový Štěpánov – 89 let
 15.06. – Hana Skalická, Trhový Štěpánov – 75 let
 16.06. – Libor Štolle, Trhový Štěpánov – 50 let
 17.06. – Květuše Vobecká, Trhový Štěpánov – 90 let
 17.06. – Marie Mikešová, Trhový Štěpánov – 75 let
 19.06. – Josef Vošický, Dubějovice – 70 let
 19.06. – Marie Motyčková, Trhový Štěpánov – 70 let
 23.06. – Věra Křížová, Trhový Štěpánov – 86 let
 26.06. – Irena Neradová, Trhový Štěpánov – 55 let
 26.06. – Milan Zahradník, Střeňov – 50 let
 29.06. – Bohumil Veselý, Trhový Štěpánov – 75 let
 01.07. – Božena Vávrová, Trhový Štěpánov – 55 let
 03.07. – Zdeňka Kulíková, Trhový Štěpánov – 80 let
 07.07. – Marie Vobecká, Trhový Štěpánov – 65 let
 11.07. – Zdeněk Neděla, Trhový Štěpánov – 65 let
 17.07. – Jana Dondová, Dalkovice – 70 let
 21.07. – Ing. Pavel Navrátil, CSc., Trhový Štěpánov – 60 let
 27.07. – Věra Filipová, Sedmpány – 65 let

Navždy odešli:

- 12.12.2012 – Milan Tomaides, Trhový Štěpánov, ve věku 54 let
 12.04.2013 – Antonín Peroutka, Sedmpány, ve věku 62 let
 15.04.2013 – Marie Čermáková, Trhový Štěpánov, ve věku 83 let
 19.04.2013 – Ludmila Šindelářová, Trhový Štěpánov, ve věku 87 let

MĚSTO TRHOVÝ ŠTĚPÁNŮV

Vás srdečně zve na tradiční

ŠTĚPÁNŮVSKÝ JARMARK

VÍTÁNÍ LÉTA HUDBOU

Program: NEDĚLE 23. ČERVNA 2013
od 10:00 na náměstí

- HASIČSKÁ HUDBA ZE SKUTČE
- OSLAVA 130 LET SDH
- TRHOVCI, POUŤOVÉ ATRAKCE
- OBČERSTVENÍ

